Úradný vestník Európskej únie

C 19

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Ročník 64

18. januára 2021

Obsah

IV *Informácie*

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2021/C 19/01 Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v *Úradnom vestníku Európskej únie* 1

V *Oznamy*

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2021/C 19/02 Vec C-809/18 P: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 11. novembra 2020 – Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo/John Mills Ltd, Jerome Alexander Consulting Corp. (Odvolanie – Ochranná známka Európskej únie – Nariadenie (ES) č. 207/2009 – Námietkové konanie – Relatívny dôvod zamietnutia – Článok 8 ods. 3 – Pôsobnosť – Zhodnosť alebo podobnosť prihlasovanej ochrannej známky so staršou ochrannou známkou – Slovná ochranná známka Európskej únie MINERAL MAGIC – Prihláška podaná obchodným zástupcom alebo zástupcom majiteľa staršej ochrannej známky – Staršia národná slovná ochranná známka MAGIC MINERALS BY JEROME ALEXANDER) . 2

2021/C 19/03 Vec C-42/19: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 12. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo – Portugalsko) – Sonaecom SGPS SA/Autoridade Tributária e Aduaneira (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Šiesta smernica 77/388/EHS – Článok 4 – Pojem „zdaniteľná osoba“ – Zmiešaná holdingová spoločnosť – Článok 17 – Právo na odpočet DPH zaplatenej na vstupe – DPH zaplatená na vstupe zmiešanou holdingovou spoločnosťou za poradenské služby týkajúce sa prieskumu trhu s cieľom prípadného nadobudnutia obchodných podielov v iných spoločnostiach – Upustenie od akvizičných projektov – DPH zaplatená na vstupe z bankovej provízie týkajúcej sa vytvorenia a nastavenia dlhopisovej pôžičky určenej na poskytnutie dcérskym spoločnostiam prostriedkov potrebných na investovanie – Nerealizované investície) 3

SK

2021/C 19/04 Vec C-61/19: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 11. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Bucureşti – Rumunsko) – Orange România SA/Autoritatea Naţională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 95/46/ES – Článok 2 písm. h) a článok 7 písm. a) – Nariadenie (EÚ) 2016/679 – Článok 4 bod 11 a článok 6 ods. 1 písm. a) – Spracovávanie osobných údajov a ochrana súkromia – Získavanie a uchovávanie kópií dokladov totožnosti poskytovateľmi mobilných telekomunikačných služieb – Pojem „súhlas dotknutej osoby" – Slobodne daný, konkrétny a informovaný prejav vôle – Vyhlásenie súhlasu formou začiarkavacieho políčka – Podpísanie zmluvy dotknutou osobou – Dôkazné bremeno) 4

2021/C 19/05 Vec C-287/19: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 11. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof – Rakúsko) – DenizBank AG/Verein für Konsumenteninformation (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Smernica (EÚ) 2015/2366 – Platobné služby na vnútornom trhu – Článok 4 bod 14 – Pojem „platobný nástroj" – Personalizované multifunkčné platobné karty – Funkcia komunikácie na krátku vzdialenosť (NFC) – Článok 52 bod 6 písm. a) a článok 54 ods. 1 – Informácie, ktoré sa majú poskytnúť používateľovi – Zmena podmienok rámcovej zmluvy – Konkludentný súhlas – Článok 63 ods. 1 písm. a) a b) – Práva a povinnosti spojené s platobnými službami – Výnimka pre platobné nástroje týkajúce sa súm nízkej hodnoty – Podmienky uplatňovania – Platobný nástroj, ktorý nie je možné zablokovať – Platobný nástroj používaný anonymne – Časové obmedzenie účinkov rozsudku) 5

2021/C 19/06 Vec C-300/19: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 11. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona – Španielsko) – UQ/Marclean Technologies, S.L.U. (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Hromadné prepúšťanie – Smernica 98/59/ES – Článok 1 ods. 1 prvý pododsek písm. a) – Pojem „hromadné prepúšťanie" – Metódy výpočtu počtu prepustení – Referenčné obdobie, ktoré treba zohľadniť) 6

2021/C 19/07 Vec C-382/19 P: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 12. novembra 2020 – Ralph Pethke/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) (Odvolanie – Verejná služba – Úradník – Vnútorná reorganizácia služieb Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) – Preradenie na iné pracovné miesto – Článok 7 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie – Skrytá sankcia – Záujem služby – Rovnocennosť pracovných miest – Povinnosť odôvodnenia – Skreslenie skutkového stavu – Psychické obťažovanie – Článok 12a Služobného poriadku úradníkov Európskej únie) 6

2021/C 19/08 Vec C-427/19: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 12. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sofijski rajonen săd – Bulharsko) – „Bulstrad Vienna Insurance Group" AD/Olympic Insurance Company Ltd (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2009/138/ES – Článok 274 – Právo uplatniteľné na likvidáciu poisťovní – Odňatie povolenia poisťovni – Ustanovenie predbežného likvidátora – Pojem „rozhodnutie o začatí likvidácie poisťovne" – Neexistencia súdneho rozhodnutia o začatí likvidácie v domovskom členskom štáte – Prerušenie súdnych konaní voči dotknutej poisťovni v iných členských štátoch, než je jej domovský členský štát) 7

2021/C 19/09 Vec C-433/19: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 11. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof – Rakúsko) – Ellmes Property Services Limited/SP (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 – Súdna právomoc, uznávanie a výkon rozsudkov v občianskych a obchodných veciach – Článok 24 bod 1 – Výlučná právomoc v konaniach, ktorých predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti – Článok 7 bod 1 písm. a) – Osobitná právomoc v zmluvných veciach – Žaloba, ktorou bytový spoluvlastník žiada, aby iný bytový spoluvlastník prestal používať nehnuteľnosť v bytovom spoluvlastníctve na turistické účely) 8

2021/C 19/10 Vec C-446/19 P: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 12. novembra 2020 – Stephan Fleig/Európska služba pre vonkajšiu činnosť (Odvolanie – Verejná služba – Zmluvní zamestnanci – Európska služba pre vonkajšiu činnosť (ESVČ) – Článok 47 písm. c) bod i) režimu uplatniteľného na ostatných zamestnancov Európskej únie – Výpoveď zmluvy na dobu neurčitú – Choroba z povolania – Narušenie vzťahu dôvery – Právo na spravodlivý proces – Článok 47 druhý odsek Charty základných práv Európskej únie – Povinnosť náležitej starostlivosti – Články 30 a 41 Charty základných práv – Skreslenie skutkového stavu – Rozsah súdneho preskúmania) 9

2021/C 19/11 Vec C-676/19 P: Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 12. novembra 2020 – Bruno Gollnisch/Európsky parlament, Rada Európskej únie (Odvolanie – Inštitucionálne právo – Európsky parlament – Pravidlá o úhrade výdavkov a príspevkov poslancov Európskeho parlamentu – Príspevok na asistentskú parlamentnú výpomoc – Vymáhanie neoprávnene vyplatených súm – Účinky rozsudku Súdneho dvora) 9

2021/C 19/12 Vec C-734/19: Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 12. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Bucureşti – Rumunsko) – ITH Comercial Timişoara SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Bucureşti, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Bucureşti – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Odpočítanie dane zaplatenej na vstupe – Upustenie od pôvodne plánovanej činnosti – Právo na odpočítanie DPH zaplatenej na vstupe – Činnosť v oblasti nehnuteľností) 10

2021/C 19/13 Vec C-796/19: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 12. novembra 2020 – Európska komisia/Rakúska republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernica 2007/59/ES – Certifikácia rušňovodičov – Článok 3 písm. a) – Príslušný vnútroštátny orgán – Smernica 2004/49/ES – Článok 16 ods. 1 – Bezpečnostný orgán – Určenie viacerých orgánov) 10

2021/C 19/14 Vec C-842/19: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 12. novembra 2020 – Európska komisia/Belgické kráľovstvo (Nesplnenie povinnosti členským štátom – Rozsudok Súdneho dvora, ktorým sa konštatuje nesplnenie povinnosti – Nevykonanie – Voľný pohyb kapitálu – Článok 63 ZFEÚ – Nezlučiteľnosť belgických daňových ustanovení týkajúcich sa príjmu z nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa v zahraničí – Článok 260 odsek 2, ZFEÚ – Návrh na uloženie penále a paušálnej pokuty) 11

2021/C 19/15 Vec C-41/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gericht Erster Instanz Eupen (Belgicko) 28. januára 2020 – DQ/Wallonische Region 12

2021/C 19/16 Vec C-42/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gericht Erster Instanz Eupen (Belgicko) 28. januára 2020 – FS/Wallonische Region 12

2021/C 19/17 Vec C-43/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gericht Erster Instanz Eupen (Belgicko) 28. januára 2020 – HU/Wallonische Region 13

2021/C 19/18 Vec C-173/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 23. apríla 2020 – AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia 14

2021/C 19/19 Vec C-338/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Poľsko) 22. júla 2020 – Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty/D.P. 15

2021/C 19/20 Vec C-488/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Poľsko) 2. októbra 2020 – Delfarma Sp. z o.o./Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych 16

2021/C 19/21 Vec C-500/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 6. októbra 2020 – ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft/Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH 16

2021/C 19/22 Vec C-513/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) 13. októbra 2020 – Autoridade Tributária e Aduaneira/Termas Sulfurosas de Alcafache, S.A. 17

2021/C 19/23 Vec C-514/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesarbeitsgericht (Nemecko) 13. októbra 2020 – DS/Koch Personaldienstleistungen GmbH 18

2021/C 19/24 Vec C-518/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesarbeitsgericht (Nemecko) 16. októbra 2020 – XP/St. Vincenz-Krankenhaus GmbH 18

2021/C 19/25 Vec C-519/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Hannover (Nemecko) 15. októbra 2020 – K 19

2021/C 19/26 Vec C-536/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) 22. októbra 2020 – UAB Tiketa/M.Š., VšĮ Baltic Music 20

2021/C 19/27 Vec C-537/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 21. októbra 2020 – L Fund/Finanzamt D 21

2021/C 19/28 Vec C-541/20: Žaloba podaná 23. októbra 2020 – Litovská republika/Európsky parlament a Rada Európskej únie 21

2021/C 19/29 Vec C-542/20: Žaloba podaná 23. októbra 2020 – Litovská republika/Európsky parlament a Rada Európskej únie 23

2021/C 19/30 Vec C-543/20: Žaloba podaná 23. októbra 2020 – Bulharská republika/Európsky parlament a Rada Európskej únie 25

2021/C 19/31 Vec C-544/20: Žaloba podaná 23. októbra 2020 – Bulharská republika/Európsky parlament a Rada Európskej únie 26

2021/C 19/32 Vec C-545/20: Žaloba podaná 23. októbra 2020 – Bulharská republika/Európsky parlament a Rada Európskej únie 27

2021/C 19/33 Vec C-546/20: Žaloba podaná 23. októbra 2020 – Rumunsko/Európsky parlament, Rada Európskej únie 28

2021/C 19/34 Vec C-547/20: Žaloba podaná 23. októbra 2020 – Rumunsko/Európsky parlament, Rada Európskej únie 30

2021/C 19/35 Vec C-548/20: Žaloba podaná 23. októbra 2020 – Rumunsko/Európsky parlament, Rada Európskej únie 31

2021/C 19/36 Vec C-549/20: Žaloba podaná 23. októbra 2020 – Cyperská republika /Európsky parlament a Rada 33

2021/C 19/37 Vec C-550/20: Žaloba podaná 23. októbra 2020 – Cyperská republika/Európsky parlament a Rada Európskej únie 34

2021/C 19/38 Vec C-551/20: Žaloba podaná 26. októbra 2020 – Maďarsko/Európsky parlament a Rada Európskej únie 35

2021/C 19/39 Vec C-552/20: Žaloba podaná 23. októbra 2020 – Maltská republika/Európsky parlament, Rada Európskej únie 37

2021/C 19/40 Vec C-553/20: Žaloba podaná 26. októbra 2020 – Poľská republika/Európsky parlament a Rada Európskej únie 38

2021/C 19/41 Vec C-554/20: Žaloba podaná 26. októbra 2020 – Poľská republika/Európsky parlament a Rada Európskej únie 39

2021/C 19/42 Vec C-555/20: Žaloba podaná 26. októbra 2020 – Poľská republika/Európsky parlament a Rada Európskej únie 41

2021/C 19/43 Vec C-562/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administratīvā rajona tiesa (Lotyšsko) 28. októbra 2020 – SIA Rodl & Partner/Valsts ieņēmumu dienests 42

2021/C 19/44 Vec C-564/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court (Írsko) 21. októbra 2020 – PF, MF/Minister for Agriculture, Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority 43

2021/C 19/45 Vec C-565/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Köln (Nemecko) 29. októbra 2020 – DS/Deutsche Lufthansa AG 44

2021/C 19/46 Vec C-567/20: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal 29. októbra 2020 Općinski građanski sud u Zagrebu (Chorvátsko) – A. H./Zagrebačka banka d.d. 44

Všeobecný súd

2021/C 19/47 Vec T-735/18: Rozsudok Všeobecného súdu z 18. novembra 2020 – Aquind/ACER („Energetika – Článok 17 nariadenia (ES) č. 714/2009 – Rozhodnutie ACER, ktorým sa zamieta žiadosť o výnimku týkajúcu sa nových spojovacích vedení – Odvolanie podané odvolacej rade ACER – Intenzita preskúmania“) 46

2021/C 19/48 Vec T-377/19: Rozsudok Všeobecného súdu z 18. novembra 2020 – Topcart/EUIPO – Carl International (TC CARL) („Ochranná známka Európskej únie – Konanie o námietke – Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie TC CARL – Staršia obrazová národná ochranná známka CARL TOUCH – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámeny – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“) 46

2021/C 19/49 Vec T-378/19: Rozsudok Všeobecného súdu z 18. novembra 2020 – Topcart/EUIPO – Carl International (TC CARL) („Ochranná známka Európskej únie – Konanie o námietke – Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie TC CARL – Staršia obrazová národná ochranná známka CARL TOUCH – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámeny – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“) 47

2021/C 19/50 Vec T-21/20: Rozsudok Všeobecného súdu z 18. novembra 2020 – LG Electronics/EUIPO – Staszewski (K7) („Ochranná známka Európskej únie – Námietkové konanie – Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie K7 – Staršia slovná ochranná známka Európskej únie k7 – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámeny – Podobnosť tovarov – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“) 48

2021/C 19/51 Vec T-571/17: Uznesenie Všeobecného súdu z 13. novembra 2020 – UG/Komisia („Verejná služba – Zmluvní zamestnanci – Zmluva na dobu neurčitú – Článok 47 písm. c) bod i) PZOZ – Výpoveď s výpovednou dobou – Dohoda o vyčíslení výšky náhrady ujmy – Zastavenie konania“) 48

2021/C 19/52 Vec T-827/19: Uznesenie Všeobecného súdu z 30. októbra 2020 – Gáspár/Komisia („Žaloba o neplatnosť – Verejná služba – Prevod vnútroštátnych práv na dôchodok – Sťažnosť podaná po uplynutí lehoty troch mesiacov uvedenej v článku 90 ods. 2 Služobného poriadku – Neexistencia ospravedlniteľného omylu – Zjavná neprípustnosť“) 49

2021/C 19/53 Vec T-32/20: Uznesenie Všeobecného súdu z 19. novembra 2020 – Buxadé Villalba a i./Parlament („Žaloba o neplatnosť – Inštitucionálne právo – Člen Parlamentu – Zobratie na vedomie zvolenia dvoch španielskych zástupcov za európskych poslancov zo strany Európskeho parlamentu – Aktívna procesná legitimácia ďalších troch európskych poslancov – Neexistencia priamej dotknutosti – Návrh na vyhlásenie deklaratórneho rozsudku – Návrh čiastočne neprípustný a čiastočne podaný súdu, ktorý zjavne nemá právomoc o ňom rozhodnúť“) 49

2021/C 19/54 Vec T-163/20: Uznesenie Všeobecného súdu z 29. októbra 2020 – Isopix/Parlament („Žaloba o neplatnosť a žaloba o náhradu škody – Verejné zákazky na služby – Verejné obstarávanie – Poskytovanie fotografických služieb – Zamietnutie ponuky uchádzača a zadanie zákazky inému uchádzačovi – Zrušenie verejného obstarávania – Čiastočný zánik predmetu sporu – Čiastočné zastavenie konania – Súdny príkaz – Žaloba čiastočne podaná súdu, ktorý zjavne nemá právomoc na jej prejednanie“) 50

2021/C 19/55 Vec T-257/20: Uznesenie Všeobecného súdu zo 17. novembra 2020 – González Calvet/CRU („Žaloba o neplatnosť – Hospodárska a menová politika – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností (JMR) – Rozhodnutie, ktorým sa zamieta priznanie finančnej náhrady dotknutým akcionárom a veriteľom – Nedodržanie formálnych náležitostí – Článok 76 písm. d) rokovacieho poriadku – Zjavná neprípustnosť“) 51

2021/C 19/56 Vec T-383/20: Uznesenie Všeobecného súdu z 5. novembra 2020 – Moloko Beverage/EUIPO – Nexus Liquids (moloko) („Ochranná známka Európskej únie – Konanie o výmaze – Späťvzatie návrhu na vyhlásenie neplatnosti – Zastavenie konania“) 52

2021/C 19/57 Vec T-451/20 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 29. októbra 2020 – Facebook Ireland/Komisia („Konanie o nariadení predbežného opatrenia – Hospodárska súťaž – Žiadosť o informácie – Článok 18 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1/2003 – Návrh na nariadenie predbežných opatrení – Naliehavosť – Fumus boni iuris – Zváženie záujmov“) 52

2021/C 19/58 Vec T-451/20 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 29. októbra 2020 – Facebook Ireland/Komisia („Konanie o nariadení predbežného opatrenia – Hospodárska súťaž – Žiadosť o informácie – Článok 18 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1/2003 – Návrh na nariadenie predbežných opatrení – Naliehavosť – Fumus boni iuris – Zváženie záujmov“) 53

2021/C 19/59 Vec T-609/20: Žaloba podaná 30. septembra 2020 – LA International Cooperation/Komisia 54

2021/C 19/60 Vec T-632/20: Žaloba podaná 15. októbra 2020 – OG/EDA 56

2021/C 19/61 Vec T-641/20: Žaloba podaná 20. októbra 2020 – Leonine Distribution/Komisia 57

2021/C 19/62 Vec T-650/20: Žaloba podaná 23. októbra 2020 – NU/EUIPO 58

2021/C 19/63 Vec T-654/20: Žaloba podaná 27. októbra 2020 – Silex/Komisia a EASME 59

2021/C 19/64 Vec T-661/20: Žaloba podaná 30. októbra 2020 – NV/eu-LISA 60

2021/C 19/65 Vec T-670/20: Žaloba podaná 9. novembra 2020 – Sam McKnight/EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL) 61

2021/C 19/66 Vec T-673/20: Žaloba podaná 11. novembra 2020 – Celler Lagravera/EUIPO – Cyclic Beer Farm (Cíclic) 62

2021/C 19/67 Vec T-675/20: Žaloba podaná 12. novembra 2020 – Leonardo/Frontex 62

2021/C 19/68 Vec T-679/20: Žaloba podaná 13. novembra 2020 – Dr. August Wolff/EUIPO – Combe International (Vagisan) 63

2021/C 19/69 Vec T-680/20: Žaloba podaná 11. novembra 2020 – Novelis/Komisia 64

2021/C 19/70 Vec T-681/20: Žaloba podaná 13. novembra 2020 – OC/SEAE 65

2021/C 19/71 Vec T-682/20: Žaloba podaná 16. novembra 2020 – Legero Schuhfabrik/EUIPO – Rieker Schuh (Schuhwaren) 65

2021/C 19/72 Vec T-683/20: Žaloba podaná 16. novembra 2020 – Legero Schuhfabrik/EUIPO – Rieker Schuh (Schuhwaren) 66

2021/C 19/73 Vec T-684/20: Žaloba podaná 16. novembra 2020 – Legero Schuhfabrik/EUIPO – Rieker Schuh (Schuhwaren) 67

2021/C 19/74 Vec T-687/20: Žaloba podaná 16. novembra 2020 – Jinan Meide Casting a iní/Komisia 68

2021/C 19/75 Vec T-688/20: Žaloba podaná 16. novembra 2020 – Freshly Cosmetics/EUIPO – Misiego Blázquez (IDENTY BEAUTY) 69

2021/C 19/76 Vec T-692/20: Žaloba podaná 18. novembra 2020 – Iliad Italia/Komisia 70

2021/C 19/77 Vec T-693/20: Žaloba podaná 5. novembra 2020 – Hansol Paper/Komisia 71

2021/C 19/78 Vec T-110/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 28. októbra 2020 – Grange Backup Power/Komisia . 71

2021/C 19/79 Vec T-741/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 23. októbra 2020 – ZZ/ECB 72

2021/C 19/80 Vec T-222/20: Uznesenie Všeobecného súdu z 27. októbra 2020 – CH a CN/Parlament 72

2021/C 19/81 Vec T-490/20: Uznesenie Všeobecného súdu z 27. októbra 2020 – CH a CN/Parlament 72

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v *Úradnom vestníku Európskej únie*

(2021/C 19/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 9, 11.1.2021

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 443, 21.12.2020

Ú. v. EÚ C 433, 14.12.2020

Ú. v. EÚ C 423, 7.12.2020

Ú. v. EÚ C 414, 30.11.2020

Ú. v. EÚ C 399, 23.11.2020

Ú. v. EÚ C 390, 16.11.2020

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 11. novembra 2020 – Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo/John Mills Ltd, Jerome Alexander Consulting Corp.

(Vec C-809/18 P) [1]

(Odvolanie – Ochranná známka Európskej únie – Nariadenie (ES) č. 207/2009 – Námietkové konanie – Relatívny dôvod zamietnutia – Článok 8 ods. 3 – Pôsobnosť – Zhodnosť alebo podobnosť prihlasovanej ochrannej známky so staršou ochrannou známkou – Slovná ochranná známka Európskej únie MINERAL MAGIC – Prihláška podaná obchodným zástupcom alebo zástupcom majiteľa staršej ochrannej známky – Staršia národná slovná ochranná známka MAGIC MINERALS BY JEROME ALEXANDER)

(2021/C 19/02)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľ: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Lukošiūtė, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania: John Mills Ltd (v zastúpení: S. Malynicz QC, Jerome Alexander Consulting Corp.)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu z 15. októbra 2018, John Mills/EUIPO – Jerome Alexander Consulting (MINERAL MAGIC) (T-7/17, EU:T:2018:679), sa zrušuje.

2. Žaloba vo veci T-7/17, podaná spoločnosťou John Mills Ltd proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 5. októbra 2016 (vec R 2087/2015-1), sa zamieta.

3. John Mills Ltd znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) v súvislosti s týmto odvolaním a konaním na Všeobecnom súde, ako aj spoločnosti Jerome Alexander Consulting Corp. v konaní na Všeobecnom súde.

[1] Ú. v. EÚ C 148, 29.4.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 12. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo – Portugalsko) – Sonaecom SGPS SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Vec C-42/19) ([1])

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Šiesta smernica 77/388/EHS – Článok 4 – Pojem „zdaniteľná osoba“ – Zmiešaná holdingová spoločnosť – Článok 17 – Právo na odpočet DPH zaplatenej na vstupe – DPH zaplatená na vstupe zmiešanou holdingovou spoločnosťou za poradenské služby týkajúce sa prieskumu trhu s cieľom prípadného nadobudnutia obchodných podielov v iných spoločnostiach – Upustenie od akvizičných projektov – DPH zaplatená na vstupe z bankovej provízie týkajúcej sa vytvorenia a nastavenia dlhopisovej pôžičky určenej na poskytnutie dcérskym spoločnostiam prostriedkov potrebných na investovanie – Nerealizované investície)

(2021/C 19/03)

Jazyk konania: portugalčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Sonaecom SGPS SA

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Výrok rozsudku

1. Článok 4 ods. 1 a 2, ako aj článok 17 ods. 1, 2 a 5 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, sa majú vykladať v tom zmysle, že zmiešaná holdingová spoločnosť, ktorej zasahovanie do riadenia jej dcérskych spoločností sa pravidelne opakuje, je oprávnená odpočítať daň z pridanej hodnoty zaplatenú na vstupe za nadobudnutie poradenských služieb týkajúcich sa prieskumu trhu uskutočneného s cieľom nadobudnutia obchodných podielov v inej spoločnosti, vrátane situácie, ak k tomuto nadobudnutiu napokon nedošlo.

2. Článok 4 ods. 1 a 2, ako aj článok 17 ods. 1, 2 a 5 šiestej smernice 77/388 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmiešaná holdingová spoločnosť, ktorej zasahovanie do riadenia jej dcérskych spoločností sa pravidelne opakuje, nie je oprávnená odpočítať daň z pridanej hodnoty zaplatenú na vstupe z provízie vyplatenej úverovej inštitúcii za vytvorenie a nastavenie dlhopisovej pôžičky určenej na vykonanie investícií v určitom odvetví, ak sa tieto investície napokon neuskutočnili a kapitál získaný prostredníctvom tejto pôžičky sa v celom rozsahu vyplatil materskej spoločnosti skupiny vo forme pôžičky.

([1]) Ú. v. EÚ C 139, 15.4.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 11. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Bucureşti – Rumunsko) – Orange România SA/Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP)

(Vec C-61/19) [1]

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 95/46/ES – Článok 2 písm. h) a článok 7 písm. a) – Nariadenie (EÚ) 2016/679 – Článok 4 bod 11 a článok 6 ods. 1 písm. a) – Spracovávanie osobných údajov a ochrana súkromia – Získavanie a uchovávanie kópií dokladov totožnosti poskytovateľmi mobilných telekomunikačných služieb – Pojem „súhlas dotknutej osoby" – Slobodne daný, konkrétny a informovaný prejav vôle – Vyhlásenie súhlasu formou začiarkavacieho políčka – Podpísanie zmluvy dotknutou osobou – Dôkazné bremeno)

(2021/C 19/04)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul Bucureşti

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Orange România SA

Žalovaný: Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP)

Výrok rozsudku

Článok 2 písm. h) a článok 7 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov, ako aj článok 4 bod 11 a článok 6 ods. 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov), sa majú vykladať v tom zmysle, že prevádzkovateľ musí preukázať, že dotknutá osoba svojím aktívnym správaním vyjadrila svoj súhlas so spracúvaním jej osobných údajov a že vopred získala informáciu, ktorá sa týka všetkých okolností súvisiacich so spracúvaním údajov v zrozumiteľnej a ľahko dostupnej forme, ktorá je formulovaná jasne a jednoducho a ktorá jej umožní jednoducho určiť následky tohto súhlasu, aby sa zabezpečilo, že bude poskytnutý informovaný súhlas. Zmluvou o poskytovaní telekomunikačných služieb obsahujúcou zmluvnú podmienku, podľa ktorej bola dotknutá osoba informovaná a súhlasila so získavaním, ako aj uchovávaním kópie jej dokladu totožnosti na účely identifikácie, nemožno preukázať, že táto osoba platne poskytla svoj súhlas s týmto získavaním a následným uchovávaním v zmysle týchto ustanovení, ak

— zaškrtávacie políčko odkazujúce na túto zmluvnú podmienku bolo označené prevádzkovateľom pred podpísaním tejto zmluvy, alebo ak

— zmluvné ustanovenia tejto zmluvy môžu uviesť dotknutú osobu do omylu s ohľadom na možnosť uzavrieť dotknutú zmluvu, aj keď odmietne súhlasiť so spracúvaním jej údajov, alebo ak

— slobodná voľba namietať proti tomuto získavaniu a uchovávaniu bola nenáležite ovplyvnená týmto prevádzkovateľom tým, že vyžadoval, aby dotknutá osoba na účely odmietnutia udelenia súhlasu vyplnila dodatočný formulár, v ktorom sa zaznamenalo toto odmietnutie.

[1] Ú. v. EÚ C 164, 13.5.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 11. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof – Rakúsko) – DenizBank AG/Verein für Konsumenteninformation

(Vec C-287/19) ([1])

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Smernica (EÚ) 2015/2366 – Platobné služby na vnútornom trhu – Článok 4 bod 14 – Pojem „platobný nástroj" – Personalizované multifunkčné platobné karty – Funkcia komunikácie na krátku vzdialenosť (NFC) – Článok 52 bod 6 písm. a) a článok 54 ods. 1 – Informácie, ktoré sa majú poskytnúť používateľovi – Zmena podmienok rámcovej zmluvy – Konkludentný súhlas – Článok 63 ods. 1 písm. a) a b) – Práva a povinnosti spojené s platobnými službami – Výnimka pre platobné nástroje týkajúce sa súm nízkej hodnoty – Podmienky uplatňovania – Platobný nástroj, ktorý nie je možné zablokovať – Platobný nástroj používaný anonymne – Časové obmedzenie účinkov rozsudku)

(2021/C 19/05)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: DenizBank AG

Žalovaný: Verein für Konsumenteninformation

Výrok rozsudku

1. Článok 52 bod 6 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366 z 25. novembra 2015 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia smernice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 a ktorou sa zrušuje smernica 2007/64/ES v spojení s jej článkom 54 ods. 1, sa má vykladať v tom zmysle, že upravuje informácie a podmienky, ktoré má poskytnúť poskytovateľ platobných služieb, ktorý sa chce s používateľom jeho služieb dohodnúť na domnienke prijatia zmeny rámcovej zmluvy, ktorú uzavreli v súlade s podmienkami stanovenými v týchto ustanoveniach, ale nestanovuje obmedzenia, pokiaľ ide o povahu používateľa alebo typ zmluvných podmienok, ktoré môžu byť predmetom takejto dohody, avšak bez toho, aby tým v prípade, že používateľ má postavenie spotrebiteľa, bola dotknutá možnosť preskúmania nekalej povahy týchto podmienok s ohľadom na ustanovenia smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

2. Článok 4 bod 14 smernice 2015/2366 sa má vykladať v tom zmysle, že funkcia komunikácie na blízku vzdialenosť (Near Field Communication), ktorou je vybavená personalizovaná multifunkčná platobná karta a ktorá umožňuje vykonávať platby nízkych súm z bankového účtu spojeného s touto kartou, predstavuje „platobný nástroj", ako je definovaný v tomto ustanovení.

3. Článok 63 ods. 1 písm. b) smernice 2015/2366 sa má vykladať v tom zmysle, že bezkontaktná platba sumy nízkej hodnoty prostredníctvom funkcie komunikácie na blízku vzdialenosť (Near Field Communication) personalizovanej multifunkčnej platobnej karty predstavuje „anonymné" použitie predmetného platobného nástroja v zmysle tohto odchylného ustanovenia.

4. Článok 63 ods. 1 písm. a) smernice 2015/2366 sa má vykladať v tom zmysle, že poskytovateľ platobných služieb, ktorý chce využiť výnimku stanovenú v tomto ustanovení, sa nemôže obmedziť na tvrdenie, že nie je možné zablokovať dotknutý platobný nástroj alebo zabrániť jeho ďalšiemu používaniu, hoci vzhľadom na objektívny stav dostupných technických poznatkov nemožno takúto nemožnosť preukázať.

([1]) Ú. v. EÚ C 246, 22.7.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 11. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona – Španielsko) – UQ/Marclean Technologies, S.L.U.

(Vec C-300/19) [1]

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Hromadné prepúšťanie – Smernica 98/59/ES – Článok 1 ods. 1 prvý pododsek písm. a) – Pojem „hromadné prepúšťanie" – Metódy výpočtu počtu prepustení – Referenčné obdobie, ktoré treba zohľadniť)

(2021/C 19/06)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: UQ

Žalovaná: Marclean Technologies, S.L.U.

za účasti: Ministerio Fiscal, Fondo de Garantía Salarial

Výrok rozsudku

Článok 1 ods. 1 prvý pododsek písm. a) smernice Rady 98/59/ES z 20. júla 1998 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa hromadného prepúšťania sa má vykladať v tom zmysle, že na účely posúdenia, či je sporné individuálne prepustenie súčasťou hromadného prepúšťania, sa referenčné obdobie stanovené v tomto ustanovení na určenie, či ide o hromadné prepúšťanie, má vypočítať tak, že sa zohľadní celé obdobie 30 alebo 90 po sebe nasledujúcich dní, v priebehu ktorého došlo k tomuto individuálnemu prepusteniu a počas ktorého došlo k najväčšiemu počtu prepustení uskutočnených zamestnávateľom z jedného alebo viacerých dôvodov, ktoré sa nevzťahujú na jednotlivých príslušných zamestnancov v zmysle tohto istého ustanovenia.

[1] Ú. v. EÚ C 295, 2.9.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 12. novembra 2020 – Ralph Pethke/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

(Vec C-382/19 P) [1]

(Odvolanie – Verejná služba – Úradník – Vnútorná reorganizácia služieb Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) – Preradenie na iné pracovné miesto – Článok 7 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie – Skrytá sankcia – Záujem služby – Rovnocennosť pracovných miest – Povinnosť odôvodnenia – Skreslenie skutkového stavu – Psychické obťažovanie – Článok 12a Služobného poriadku úradníkov Európskej únie)

(2021/C 19/07)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Ralph Pethke (v zastúpení: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Lukošiūtė a B. Wägenbaur, Rechtsanwälte)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta

2. Pán Ralph Pethke znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).

(1) Ú. v. EÚ C 337, 7.10.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 12. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sofijski rajonen săd – Bulharsko) – „Bulstrad Vienna Insurance Group“ AD/Olympic Insurance Company Ltd

(Vec C-427/19) (1)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2009/138/ES – Článok 274 – Právo uplatniteľné na likvidáciu poisťovní – Odňatie povolenia poisťovni – Ustanovenie predbežného likvidátora – Pojem „rozhodnutie o začatí likvidácie poisťovne“ – Neexistencia súdneho rozhodnutia o začatí likvidácie v domovskom členskom štáte – Prerušenie súdnych konaní voči dotknutej poisťovni v iných členských štátoch, než je jej domovský členský štát)

(2021/C 19/08)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sofijski rajonen săd

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: „Bulstrad Vienna Insurance Group“ AD

Žalovaná: Olympic Insurance Company Ltd

Výrok rozsudku

1. Článok 274 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES z 25. novembra 2009 o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia (Solventnosť II), zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2013/58/EÚ z 11. decembra 2013, sa má vykladať v tom zmysle, že rozhodnutie príslušného orgánu odňať dotknutej poisťovni povolenie a ustanoviť jej predbežného likvidátora môže predstavovať „rozhodnutie o začatí likvidácie poisťovne“ v zmysle tohto článku len vtedy, ak právo domovského členského štátu tejto poisťovne stanovuje, buď že tento predbežný likvidátor je oprávnený speňažiť aktíva uvedenej poisťovne a vyplatiť jej veriteľom dividendy, alebo že odňatie povolenia tej istej poisťovni vedie k automatickému začatiu likvidácie bez toho, aby na tento účel musel iný orgán prijať formálne rozhodnutie.

2. Článok 274 smernice 2009/138, zmenenej smernicou 2013/58, sa má vykladať v tom zmysle, že ak nie sú splnené podmienky vyžadované na to, aby rozhodnutie o odňatí povolenia poisťovni a o vymenovaní predbežného likvidátora tejto poisťovni predstavovalo „rozhodnutie o začatí likvidácie poisťovne“ v zmysle tohto článku, uvedený článok neobsahuje povinnosť súdov iných členských štátov uplatniť právo domovského členského štátu dotknutej poisťovne, podľa ktorého treba prerušiť všetky konania začaté proti takému podniku.

(1) Ú. v. EÚ C 288, 26.8.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 11. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof – Rakúsko) – Ellmes Property Services Limited/SP

(Vec C-433/19) [1]

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 – Súdna právomoc, uznávanie a výkon rozsudkov v občianskych a obchodných veciach – Článok 24 bod 1 – Výlučná právomoc v konaniach, ktorých predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti – Článok 7 bod 1 písm. a) – Osobitná právomoc v zmluvných veciach – Žaloba, ktorou bytový spoluvlastník žiada, aby iný bytový spoluvlastník prestal používať nehnuteľnosť v bytovom spoluvlastníctve na turistické účely)

(2021/C 19/09)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Ellmes Property Services Limited

Žalovaný: SP

Výrok rozsudku

1. Článok 24 bod 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že žaloba, ktorou bytový spoluvlastník navrhuje, aby bolo inému bytovému spoluvlastníkovi tejto nehnuteľnosti zakázané, aby svojvoľne a bez súhlasu ostatných bytových spoluvlastníkov zmenil účel používania svojho majetku v bytovom spoluvlastníctve, ako je stanovený v zmluve o bytovom spoluvlastníctve, treba považovať za žalobu, ktorej „predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti“ v zmysle tohto ustanovenia, pod podmienkou, že tento účel používania možno namietať nielen voči bytovým spoluvlastníkom danej nehnuteľnosti, ale aj erga omnes, čo musí overiť vnútroštátny súd.

2. Článok 7 bod 1 písm. a) nariadenia č. 1215/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že za predpokladu, že účel používania nehnuteľnosti v bytovom spoluvlastníctve stanovený zmluvou o bytovom spoluvlastníctve nemožno namietať erga omnes, žaloba, ktorou bytový spoluvlastník žiada, aby bolo inému bytovému spoluvlastníkovi tejto nehnuteľnosti zakázané, aby svojvoľne a bez súhlasu ostatných bytových spoluvlastníkov zmenil tento účel, sa musí považovať za žalobu „v zmluvných veciach“ v zmysle tohto ustanovenia. S výhradou overenia vnútroštátnym súdom je miestom zmluvného plnenia, ktoré je základom tejto žaloby, miesto, kde sa tento majetok nachádza.

[1] Ú. v. EÚ C 357, 21.10.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 12. novembra 2020 – Stephan Fleig/Európska služba pre vonkajšiu činnosť

(Vec C-446/19 P) [1]

(Odvolanie – Verejná služba – Zmluvní zamestnanci – Európska služba pre vonkajšiu činnosť (ESVČ) – Článok 47 písm. c) bod i) režimu uplatniteľného na ostatných zamestnancov Európskej únie – Výpoveď zmluvy na dobu neurčitú – Choroba z povolania – Narušenie vzťahu dôvery – Právo na spravodlivý proces – Článok 47 druhý odsek Charty základných práv Európskej únie – Povinnosť náležitej starostlivosti – Články 30 a 41 Charty základných práv – Skreslenie skutkového stavu – Rozsah súdneho preskúmania)

(2021/C 19/10)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Stephan Fleig (v zastúpení: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Európska služba pre vonkajšiu činnosť (v zastúpení: S. Marquardt a R.C. Weiss, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Pán Stephan Fleig je povinný nahradiť trovy konania.

[1] Ú. v. EÚ C 337, 7.10.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 12. novembra 2020 – Bruno Gollnisch/Európsky parlament, Rada Európskej únie

(Vec C-676/19 P) [1]

(Odvolanie – Inštitucionálne právo – Európsky parlament – Pravidlá o úhrade výdavkov a príspevkov poslancov Európskeho parlamentu – Príspevok na asistentskú parlamentnú výpomoc – Vymáhanie neoprávnene vyplatených súm – Účinky rozsudku Súdneho dvora)

(2021/C 19/11)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľ: Bruno Gollnisch (v zastúpení: B. Bonnefoy-Claudet, avocat)

Ďalší účastníci konania: Európsky parlament (v zastúpení: S. Seyr a M. Ecker, splnomocnení zástupcovia), Rada Európskej únie

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamieta.

2. Pán Bruno Gollnisch je povinný nahradiť trovy konania.

[1] Ú. v. EÚ C 363, 28.10.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 12. novembra 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Bucureşti – Rumunsko) – ITH Comercial Timişoara SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Bucureşti, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Bucureşti – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

(Vec C-734/19) [1]

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Odpočítanie dane zaplatenej na vstupe – Upustenie od pôvodne plánovanej činnosti – Právo na odpočítanie DPH zaplatenej na vstupe – Činnosť v oblasti nehnuteľností)

(2021/C 19/12)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul Bucureşti

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: ITH Comercial Timişoara SRL

Žalovaná: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Bucureşti, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Bucureşti – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

Výrok rozsudku

1. Články 167, 168, 184 a 185 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa majú vykladať v tom zmysle, že právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty (DPH) zaplatenej na vstupe z tovarov, v prejednávanej veci nehnuteľného majetku, a zo služieb, nadobudnutých s cieľom uskutočniť zdaniteľné plnenia, zostáva zachované, ak sa od pôvodne plánovaných investičných projektov upustilo z dôvodu okolností nezávislých od vôle zdaniteľnej osoby, a že v takom prípade sa nemá pristúpiť k úprave tejto DPH, ak mala zdaniteľná osoba stále v úmysle využívať uvedené tovary na účely zdaniteľných plnení.

2. Smernica 2006/112/ES, najmä jej článok 28 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade neuzavretia mandátnej zmluvy bez zastúpenia sa neuplatňuje mechanizmus komisionára, ak zdaniteľná osoba zhotovuje stavbu v súlade s potrebami a požiadavkami inej osoby, o ktorej sa predpokladá, že si uvedenú stavbu prenajme.

[1] Ú. v. EÚ C 54, 17.2.2020.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 12. novembra 2020 – Európska komisia/Rakúska republika

(Vec C-796/19) [1]

(Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernica 2007/59/ES – Certifikácia rušňovodičov – Článok 3 písm. a) – Príslušný vnútroštátny orgán – Smernica 2004/49/ES – Článok 16 ods. 1 – Bezpečnostný orgán – Určenie viacerých orgánov)

(2021/C 19/13)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: W. Mölls a C. Vrignon, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rakúska republika (v zastúpení: J. Schmoll a A. Posch, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Rakúska republika si tým, že za „príslušný orgán“ na účely smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/59/ES z 23. októbra 2007 o certifikácii rušňovodičov rušňov a vlakov v železničnom systéme v Spoločenstve určila iný orgán než bezpečnostný orgán uvedený v článku 16 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/49/ES z 29. apríla 2004 o bezpečnosti železníc spoločenstva a o zmene a doplnení smernice Rady 95/18/ES o udeľovaní licencií železničným podnikom a smernice 2001/14/ES o prideľovaní kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii (Smernica o bezpečnosti železníc), nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 3 písm. a) smernice 2007/59.

2. Rakúska republika znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.

(1) Ú. v. EÚ C 432, 23.12.2019.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 12. novembra 2020 – Európska komisia/Belgické kráľovstvo

(Vec C-842/19) (1)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom – Rozsudok Súdneho dvora, ktorým sa konštatuje nesplnenie povinnosti – Nevykonanie – Voľný pohyb kapitálu – Článok 63 ZFEÚ – Nezlučiteľnosť belgických daňových ustanovení týkajúcich sa príjmu z nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa v zahraničí – Článok 260 odsek 2, ZFEÚ – Návrh na uloženie penále a paušálnej pokuty)

(2021/C 19/14)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: W. Roels a A. Armenia, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Belgické kráľovstvo (v zastúpení: P. Cottin, J.-C. Halleux a C. Pochet, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Belgické kráľovstvo si tým, že neprijalo všetky opatrenia potrebné na vykonanie rozsudku z 12. apríla 2018, Komisia/Belgicko (C-110/17, EU:C:2018:250), nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 260 ods. 1 ZFEÚ.

2. Belgické kráľovstvo je povinné zaplatiť Európskej komisii paušálnu pokutu vo výške 2 000 000 eur.

3. Belgické kráľovstvo je povinné zaplatiť Komisii penále vo výške 7 500 eur za deň odo dňa vyhlásenia tohto rozsudku až do dátumu vykonania rozsudku z 12. apríla 2018, Komisia/Belgicko (C-110/17, EU:C:2018:250).

4. Belgické kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

(1) Ú. v. EÚ C 45, 10.2.2020.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gericht Erster Instanz Eupen (Belgicko) 28. januára 2020 – DQ/Wallonische Region

(Vec C-41/20)

(2021/C 19/15)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Gericht Erster Instanz Eupen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: DQ

Žalovaný: Wallonische Region

Prejudiciálne otázky

1. Je vnútroštátna úprava, ako je uplatňovaná orgánmi, v rozpore s príslušnými európskymi právnymi normami, a najmä na jednej strane s článkami 20 a 21 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o voľný pohyb osôb a kapitálu, **a/alebo** na druhej strane s článkami 63 a 64 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o voľný pohyb kapitálu ako o dve zo štyroch základných slobôd Európskej únie, a to tým, že používanie zahraničného vozidla bez novej prihlasovacej povinnosti, ktoré je sporadicky a krátkodobo poskytované občanovi s bydliskom v Belgicku občanom s bydliskom v inom členskom štáte EÚ, je podmienené tým, že občan s bydliskom v Belgicku má so sebou vo vozidle osvedčenie o používaní vozidla na súkromné účely, t. j. osvedčenie v zmysle článku 3 ods. 2 bodu 6 kráľovského výnosu z 20. júla 2001 o registrácii vozidiel?

2. Je vnútroštátna právna úprava, tak ako je opísaná vyššie a prebratá Wallonische Region (Valónsky región) odôvodnená požiadavkami verejnej bezpečnosti alebo inými ochrannými opatreniami a je potrebné dodržiavanie vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá sa vykladá tak, že vyžaduje, aby sa prepravoval doklad vydaný zahraničným majiteľom vozidla s časovo ohraničeným povolením na používanie vozidla s údajom o dobe platnosti bez možnosti dodatočného predloženia takýchto dokladov, aby sa dosiahol požadovaný cieľ, alebo sa cieľ mohol dosiahnuť aj inak a miernejšími a neformálnejšími prostriedkami?

Súdny dvor Európskej únie (šiesta komora) uznesením z 10. septembra 2020 rozhodol takto:

Článok 63 ods. 1 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, podľa sa ktorej osoba s bydliskom v tomto členskom štáte môže dovolávať výnimky z povinnosti registrovať vozidlá, ktorá je stanovená v danom členskom štáte, v prípade vozidla, ktoré je registrované v inom členskom štáte, a ktoré jej jeho majiteľ s bydliskom v tomto inom členskom štáte, poskytol bezodplatne a krátkodobo, iba ak sa doklady preukazujúce, že dotknutá osoba spĺňa podmienky na uplatnenie tejto výnimky, zakaždým prepravujú v tomto vozidle, a to bez možnosti dodatočného predloženia týchto dokladov.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gericht Erster Instanz Eupen (Belgicko) 28. januára 2020 – FS/Wallonische Region

(Vec C-42/20)

(2021/C 19/16)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Gericht Erster Instanz Eupen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: FS

Žalovaný: Wallonische Region

Prejudiciálne otázky

1. Je vnútroštátna úprava, ako je uplatňovaná orgánmi, v rozpore s príslušnými európskymi právnymi normami, a najmä s článkami 20 a 21 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, článkom 45 ZFEÚ (voľný pohyb pracovníkov), článkom 49 ZFEÚ (sloboda usadenia sa) a článkom 56 ZFEÚ (voľný pohyb služieb) pokiaľ ide o voľný pohyb osôb, a to tým, že používanie zahraničného vozidla bez novej prihlasovacej povinnosti, ktoré je sporadicky a krátkodobo poskytované občanovi s bydliskom v Belgicku občanom s bydliskom v inom členskom štáte EÚ, je podmienené tým, že občan s bydliskom v Belgicku má so sebou vo vozidle osvedčenie o používaní vozidla na súkromné účely, t. j. osvedčenie v zmysle článku 3 ods. 2 bodu 6 kráľovského výnosu z 20. júla 2001 o registrácii vozidiel?

2. Je vnútroštátna právna úprava, tak ako je opísaná vyššie a prebratá Wallonische Region (Valónsky región) odôvodnená požiadavkami verejnej bezpečnosti alebo inými ochrannými opatreniami a je potrebné dodržiavanie vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá sa vykladá tak, že vyžaduje, aby sa prepravoval doklad vydaný zahraničným majiteľom vozidla s časovo ohraničeným povolením na používanie vozidla s údajom o dobe platnosti, aby sa dosiahol požadovaný cieľ, alebo sa cieľ mohol dosiahnuť aj inak a miernejšími a neformálnejšími prostriedkami?

Súdny dvor Európskej únie (šiesta komora) uznesením z 10. septembra 2020 rozhodol takto:

Článok 63 ods. 1 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, podľa sa ktorej osoba s bydliskom v tomto členskom štáte môže dovolávať výnimky z povinnosti registrovať vozidlá, ktorá je stanovená v danom členskom štáte, v prípade vozidla, ktoré je registrované v inom členskom štáte, a ktoré jej jeho majiteľ s bydliskom v tomto inom členskom štáte, poskytol bezodplatne a krátkodobo, iba ak sa doklady preukazujúce, že dotknutá osoba spĺňa podmienky na uplatnenie tejto výnimky, zakaždým prepravujú v tomto vozidle, a to bez možnosti dodatočného predloženia týchto dokladov.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gericht Erster Instanz Eupen (Belgicko) 28. januára 2020 – HU/Wallonische Region

(Vec C-43/20)

(2021/C 19/17)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Gericht Erster Instanz Eupen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: HU

Žalovaný: Wallonische Region

Prejudiciálne otázky

1. Je vnútroštátna úprava, ako je uplatňovaná orgánmi, v rozpore s príslušnými európskymi právnymi normami, a najmä s článkami 20 a 21 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, článkom 45 ZFEÚ (voľný pohyb pracovníkov), článkom 49 ZFEÚ (sloboda usadenia sa) a článkom 56 ZFEÚ (voľný pohyb služieb) pokiaľ ide o voľný pohyb osôb, a to tým, že používanie zahraničného vozidla bez novej prihlasovacej povinnosti, ktoré je sporadicky a krátkodobo poskytované občanovi s bydliskom v Belgicku občanom s bydliskom v inom členskom štáte EÚ, je podmienené tým, že občan s bydliskom v Belgicku má so sebou vo vozidle osvedčenie o používaní vozidla na súkromné účely, t. j. osvedčenie v zmysle článku 3 ods. 2 bodu 6 kráľovského výnosu z 20. júla 2001 o registrácii vozidiel?

2. Je vnútroštátna právna úprava, tak ako je opísaná vyššie a prebratá Wallonische Region (Valónsky región) odôvodnená požiadavkami verejnej bezpečnosti alebo inými ochrannými opatreniami a je potrebné dodržiavanie vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá sa vykladá tak, že vyžaduje, aby sa prepravoval doklad vydaný zahraničným majiteľom vozidla s časovo ohraničeným povolením na používanie vozidla s údajom o dobe platnosti, aby sa dosiahol požadovaný cieľ, alebo sa cieľ mohol dosiahnuť aj inak a miernejšími a neformálnejšími prostriedkami?

Súdny dvor Európskej únie (šiesta komora) uznesením z 10. septembra 2020 rozhodol takto:

Článok 63 ods. 1 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, podľa sa ktorej osoba s bydliskom v tomto členskom štáte môže dovolávať výnimky z povinnosti registrovať vozidlá, ktorá je stanovená v danom členskom štáte, v prípade vozidla, ktoré je registrované v inom členskom štáte, a ktoré jej jeho majiteľ s bydliskom v tomto inom členskom štáte, poskytol bezodplatne a krátkodobo, iba ak sa doklady preukazujúce, že dotknutá osoba spĺňa podmienky na uplatnenie tejto výnimky, zakaždým prepravujú v tomto vozidle, a to bez možnosti dodatočného predloženia týchto dokladov.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Consiglio di Stato (Taliansko) 23. apríla 2020 – AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

(Vec C-173/20)

(2021/C 19/18)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolatelia: AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ

Odporcovia: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

Prejudiciálne otázky

1. Bráni doložka 5 s názvom „Opatrenia proti nezákonnému konaniu" rámcovej dohody uvedenej v smernici č. 1999/70/ES (smernica Rady o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP, ďalej len „smernica") ([1]), vykladaná v spojení s odôvodneniami 6 a 7, ako aj s doložkou 4 („Zásada nediskriminácie") uvedenej dohody, a tiež s ohľadom na zásady ekvivalencie, efektivity a potrebného účinku práva [Európskej únie], vnútroštátnej právnej úprave, konkrétne článku 24 ods. 3 písm. a) a článku 22 ods. 9 zákona č. 240/2010, ktorá vysokým školám umožňuje, aby bez kvantitatívnych obmedzení uzatvárali s výskumnými pracovníkmi pracovné zmluvy na dobu určitú v trvaní troch rokov, ktoré je možné predĺžiť o dva roky, pričom uzatváranie a predlžovanie takýchto zmlúv nie sú povinné podmieniť nijakým objektívnym dôvodom súvisiacim s dočasnými alebo mimoriadnymi potrebami dotknutej vysokej školy, a v ktorej sa ako jediné obmedzenie opakovaného uzatvárania zmlúv na dobu určitú s rovnakou osobou stanovuje iba to, aby trvanie príslušných pracovnoprávnych vzťahov neprekročilo dvanásť rokov, pričom nemusí ísť o nepretržité trvanie?

2. Bráni predmetná doložka 5 rámcovej dohody, vykladaná v spojení s odôvodneniami 6 a 7 smernice, ako aj s uvedenou doložkou 4 tejto dohody, a tiež s ohľadom na zásady ekvivalencie, efektivity a potrebného účinku práva [Európskej únie] vnútroštátnej právnej úprave (konkrétne článkom 24 a 29 ods. 1 zákona č. 240/2010) v rozsahu, v akom sa vysokým školám umožňuje prijímať výlučne výskumných pracovníkov na dobu určitú bez toho, aby príslušné rozhodnutie záviselo na existencii dočasných alebo mimoriadnych potrieb a bez toho, aby stanovila akékoľvek obmedzenia, prostredníctvom potenciálne neobmedzeného opakovaného uzatvárania zmlúv na dobu určitú, bežných vzdelávacích a výskumných potrieb týchto vysokých škôl?

3. Bráni doložka 4 uvedenej rámcovej dohody vnútroštátnej právnej úprave, akú predstavuje článok 20 ods. 1 legislatívneho dekrétu 75/2017 (v súlade s výkladom podľa uvedeného ministerského obežníka č. 3/2017), ktorá priznáva možnosť prijať dočasných výskumných pracovníkov verejných výskumných organizácií do stáleho pracovného pomeru – ale iba za predpokladu, že do 31. decembra 2017 odpracovali v danej verejnej službe aspoň tri roky –, uvedenú možnosť však nepriznáva v prospech vysokoškolských výskumných pracovníkov na dobu určitú, a to iba z dôvodu, že podľa článku 22 ods. 16 legislatívneho dekrétu 75/2017 sa na pracovnoprávne vzťahy vysokoškolských výskumných pracovníkov, hoci sú založené na zamestnaneckej pracovnej zmluve, vzťahuje „režim podľa verejného práva“, napriek tomu, že článok 22 ods. 9 zákona 240/2010 podriaďuje výskumných pracovníkov pôsobiacich vo výskumných organizáciách aj výskumných pracovníkov na vysokých školách rovnakému pravidlu týkajúcemu sa maximálneho možného trvania pracovnoprávnych vzťahov na dobu určitú, a to vo forme zmlúv podľa nasledujúceho článku 24 alebo výskumných grantov podľa toho istého článku 22, uzatvorených s vysokými školami alebo výskumnými organizáciami?

4. Bránia zásady ekvivalencie a efektivity, ako aj zásada potrebného účinku práva EÚ, so zreteľom na uvedenú rámcovú dohodu, ako aj zásada nediskriminácie podľa doložky 4 tejto dohody vnútroštátnej právnej úprave [článok 24 ods. 3 písm. a) zákona 240/2010 a článok 29 ods. 2 písm. d) a ods. 4 legislatívneho dekrétu 81/2015], ktorá napriek existencii spoločnej regulácie uplatniteľnej na všetkých pracovníkov, t. j. vo verejnej aj súkromnej sfére, ktorá sa naposledy stanovila v samotnom legislatívnom dekréte č. 81, pričom (s účinnosťou od roku 2018) stanovuje maximálne trvanie pracovnoprávneho vzťahu na dobu určitú na 24 mesiacov (vrátane predĺžení a obnovení) a podmieňuje využívanie takéhoto druhu pracovnoprávnych vzťahov vo verejnej správe existenciou „dočasných a mimoriadnych požiadaviek“, umožňuje, aby vysoké školy prijímali výskumných pracovníkov na základe pracovnej zmluvy na dobu určitú v trvaní troch rokov, ktorú možno, v prípade pozitívneho hodnotenia výskumnej a pedagogickej činnosti vykonanej počas daného trojročného obdobia, predĺžiť o dva roky, ale na uzatvorenie prvej pracovnej zmluvy ani na jej predĺženie nevyžaduje existenciu uvedených dočasných alebo mimoriadnych potrieb dotknutej vysokej školy, pričom po uplynutí príslušných piatich rokov sa vysokej škole dokonca umožňuje, aby s rovnakou osobou alebo s inými osobami uzatvorila ďalšiu pracovnú zmluvu na dobu určitú rovnakého druhu, a to na účely uspokojenia tých istých potrieb v oblasti výučby a výskumu, ktorých sa týkala predchádzajúca zmluva?

5. Bráni doložka 5 uvedenej rámcovej dohody, aj s ohľadom na zásady efektivity a ekvivalencie a na vyššie uvedenú doložku 4 tomu, aby vnútroštátna právna úprava [článok 29 ods. 2 písm. d) a ods. 4 legislatívneho dekrétu 81/2015 a článok 36 ods. 2 a 5 legislatívneho dekrétu 165/2001] znemožňovala vo vzťahu k vysokoškolským výskumným pracovníkom prijatým na základe pracovnej zmluvy na dobu určitú v trvaní troch rokov, ktorú možno predĺžiť o ďalšie dva roky [podľa uvedeného článku 24 ods. 3 písm. a) zákona 240/2010], neskorší vznik pracovného pomeru na neurčitý čas, keďže v rámci talianskeho právneho poriadku neexistujú iné opatrenia vhodné na zabránenie nezákonnému opakovanému uzatváraniu dočasných pracovnoprávnych vzťahov zo strany vysokých škôl a jeho sankcionovanie?

([1]) Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. EÚ L 175, 1999, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Poľsko) 22. júla 2020 – Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty/D.P.

(Vec C-338/20)

(2021/C 19/19)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty

Žalovaný: D.P.

Prejudiciálna otázka

Doručenie rozhodnutia o uložení peňažnej sankcie pokutovanej osobe bez zabezpečenia prekladu do jazyka, ktorému adresát rozumie, oprávňuje orgán vykonávajúceho štátu k tomu, aby odmietol jeho vykonanie podľa ustanovení, ktorými sa preberá článok 20 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2005/214/SVV ([1]), vzhľadom na porušenie práva na spravodlivý proces?

([1]) Rámcové rozhodnutie Rady 2005/214/SVV z 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie (Ú. v. EÚ L 76, 2005, s. 16).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Poľsko) 2. októbra 2020 – Delfarma Sp. z o.o./Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Vec C-488/20)

(2021/C 19/20)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Delfarma Sp. z o.o.

Žalovaný: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Prejudiciálne otázky

1. Bráni článok 34 ZFEÚ vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej povolenie na súbežný dovoz stráca platnosť po uplynutí jedného roka odo dňa skončenia platnosti povolenia na uvedenie referenčného lieku na trh?

2. Môže vnútroštátny orgán s ohľadom na články 34 a 36 ZFEÚ prijať deklaratórne rozhodnutie o strate platnosti *ex lege* povolenia na uvedenie na trh pre liek v rámci súbežného dovozu len z dôvodu uplynutia zákonom stanovenej lehoty, ktorá sa počíta od dátumu skončenia platnosti povolenia na uvedenie referenčného lieku na trh, bez toho, aby preskúmal dôvody straty platnosti povolenia tohto lieku a ostatné podmienky uvedené v článku 36 ZFEÚ spojené s ochranou zdravia a života ľudí?

3. Postačuje oslobodenie súbežných dovozcov od povinnosti predkladať pravidelné správy o bezpečnosti a s tým súvisiaca neexistencia aktualizovaných údajov o pomere prínosu a rizika vyplývajúceho z farmakoterapie zo strany orgánu na prijatie deklaratórneho rozhodnutia potvrdzujúceho stratu platnosti povolenia na uvedenie lieku na trh v rámci súbežného dovozu?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 6. októbra 2020 – ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft/Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH

(Vec C-500/20)

(2021/C 19/21)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Dovolateľka: ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft

Odporkyňa v dovolacom konaní: Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH

Prejudiciálne otázky

1. Má Súdny dvor Európskej únie právomoc vykladať jednotné právne predpisy o využívaní železničnej infraštruktúry v medzinárodnej železničnej preprave (CUI, dodatok E k dohovoru o medzinárodnej železničnej preprave [COTIF]) ([1])?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

   Má sa článok 8 § 1 písm. b) CUI vykladať v tom zmysle, že zodpovednosť prevádzkovateľa za vecnú škodu upravená v tomto ustanovení zahŕňa aj náklady, ktoré vzniknú prepravcovi tým, že z dôvodu poškodenia lokomotív je nútený si prenajať iné náhradné lokomotívy?

3. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku a zápornej odpovede na druhú otázku:

   Majú sa článok 4 a článok 19 § 1 CUI vykladať v tom zmysle, že zmluvné strany môžu účinne rozšíriť svoju zodpovednosť prostredníctvom paušálneho odkazu na vnútroštátne právo, ktoré síce upravuje zodpovednosť v širšom rozsahu, avšak na rozdiel od zodpovednosti podľa CUI, ktorá nie je podmienená zavinením, pre vznik zodpovednosti vyžaduje existenciu zavinenia?

([1]) 2013/103/EÚ: Rozhodnutie Rady zo 16. júna 2011 o podpise a uzavretí Dohody medzi Európskou úniou a Medzivládnou organizáciou pre medzinárodnú železničnú prepravu o pristúpení Európskej únie k Dohovoru o medzinárodnej železničnej preprave (COTIF) z 9. mája 1980, zmenenému a doplnenému Vilniuským protokolom z 3. júna 1999 (Ú. v. EÚ L 51, 23.2.2013, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) 13. októbra 2020 – Autoridade Tributária e Aduaneira/Termas Sulfurosas de Alcafache, S.A.

(Vec C-513/20)

(2021/C 19/22)

Jazyk konania: portugalčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľ: Autoridade Tributária e Aduaneira

Odporkyňa v odvolacom konaní: Termas Sulfurosas de Alcafache, S.A.

Prejudiciálna otázka

Možno platby za službu spočívajúcu v založení individuálnej karty každého návštevníka, ktorej súčasťou je zdravotný záznam, z ktorého vyplýva nárok kúpiť si „klasickú kúpeľnú liečbu“, zaradiť pod pojem „úzko súvisiace činnosti“, uvedený v článku 132 ods. 1 písm. b) smernice o DPH ([1]), a v dôsledku toho ich považovať za oslobodené od DPH?

([1]) Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesarbeitsgericht (Nemecko) 13. októbra 2020 – DS/Koch Personaldienstleistungen GmbH

(Vec C-514/20)

(2021/C 19/23)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesarbeitsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: DS

Odporkyňa v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Koch Personaldienstleistungen GmbH

Prejudiciálna otázka

Bránia článok 31 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie a článok 7 smernice 2003/88/ES [1] ustanoveniu kolektívnej zmluvy, podľa ktorého sa pri rozhodovaní o tom, či má pracovník nárok na príplatky za prácu nadčas, a určovaní počtu hodín, ktorým zodpovedá tento nárok, zohľadňujú len skutočne odpracované hodiny a nie aj hodiny, v ktorých pracovník čerpá minimálnu dobu platenej dovolenky za kalendárny rok?

[1] Smernica Európskeho parlamentu a Rady zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. EÚ L 299, 2003, s. 9; Mim. vyd. 05/004, s. 381).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesarbeitsgericht (Nemecko) 16. októbra 2020 – XP/St. Vincenz-Krankenhaus GmbH

(Vec C-518/20)

(2021/C 19/24)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesarbeitsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: XP

Odporkyňa v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: St. Vincenz-Krankenhaus GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Bránia článok 7 smernice 2003/88 [1] a článok 31 ods. 2 Charty takému výkladu vnútroštátnej právnej úpravy, akou je § 7 ods. 3 BUrIG, v dôsledku ktorého doteraz nesplnený nárok na platenú dovolenku za kalendárny rok u zamestnanca, u ktorého v priebehu dovolenkového roka zo zdravotných dôvodov nastal úplný pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ktorý by však bol mohol – aspoň čiastočne – dovolenku vyčerpať ešte predtým, ako u neho nastal úplný pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, v prípade jeho nepretržite trvajúcej práceneschopnosti zanikne po uplynutí 15 mesiacov od konca dovolenkového roka aj v prípade, že zamestnávateľ zamestnanca náležite nevyzval a nepoučil, čím mu fakticky znemožnil realizáciu jeho nároku na dovolenku?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: Je za týchto predpokladov v prípade naďalej trvajúceho úplného poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vylúčené aj prepadnutie nároku niekedy neskôr?

[1] Smernica 2003/88/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. EÚ L 299, 2003, s. 9; Mim. vyd. 05/004, s. 381).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Hannover (Nemecko) 15. októbra 2020 – K

(Vec C-519/20)

(2021/C 19/25)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Hannover

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Dotknutá osoba a sťažovateľ: K

Navrhovateľka a ďalšia účastníčka v konaní: Landkreis Gifhorn

Prejudiciálne otázky

1. Má sa právo Únie, najmä článok 18 ods. 1 a 3 smernice 2008/115/ES ([1]), vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o zaistení na účely odsunu, musí v každom jednotlivom prípade preskúmať podmienky predpisu, najmä, či ešte pretrváva mimoriadna situácia, ak sa vnútroštátny zákonodarca pri odvolaní sa na článok 18 ods. 1 vo vnútroštátnom práve odchýlil od podmienok článku 16 ods. 1?

2. Má sa právo Únie, najmä článok 16 ods. 1 smernice 2008/115 vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej úprave, ktorá do 1. júla 2022 dočasne umožňuje ubytovanie osôb zaistených na účely odsunu v ústave na výkon trestu odňatia slobody, hoci členský štát má špecializované zariadenia určené na zaistenie a nevyžaduje si to mimoriadna situácia v zmysle článku 18 ods. 1 smernice 2008/115?

3. Má sa článok 16 ods. 1 smernice 2008/115 vykladať v tom zmysle, že o „špecializované zariadenie určené na zaistenie“ pre zaistenie osôb na účely odsunu nejde už len preto, že:

   — „špecializované zariadenie určené na zaistenie“ nepriamo podlieha rovnakému členovi vlády ako zariadenia pre väzňov, teda ministrovi spravodlivosti,

   — „špecializované zariadenie určené na zaistenie“ je vytvorené ako útvar ústavu na výkon trestu odňatia slobody a tým síce má vlastnú vedúcu, ale ako jeden z viacerých útvarov ústavu na výkon trestu odňatia slobody spolu podlieha vedeniu ústavu na výkon trestu odňatia slobody?

4. V prípade, ak je odpoveď na tretiu otázku záporná:

   Má sa článok 16 ods. 1 smernice 2008/115 vykladať v tom zmysle, že ubytovanie v „špecializovanom zariadení určenom na zaistenie“ pre osoby zaistené na účely odsunu je dané, ak ústav na výkon trestu odňatia slobody zriadi špecializovaný útvar na zaistenie osôb na účely odsunu, tento útvar spravuje osobitné územie s troma budovami v rámci oplotenia pre osoby zaistené na účely odsunu a z týchto troch budov je jedna budova dočasne obsadená výlučne väznami, ktorí si odpykávajú náhradné tresty odňatia slobody alebo krátke tresty odňatia slobody, pričom ústav na výkon trestu odňatia slobody dbá na oddelenie osôb zaistených na účely odsunu a väzňov, najmä má každá budova vlastné zariadenia (vlastný sklad oblečenia, vlastná zdravotnícka jednotka, vlastná telocvičňa) a dvor/vonkajší priestor je síce viditeľný zo všetkých budov, ale pre každú budovu pozostáva z priestoru pre väzňov [a zaistené osoby], ktorý je oplotený ostnatým plotom a tak medzi budovami neexistuje priamy prístup?

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (Ú. v. EÚ L 348, 2008, s. 98).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) 22. októbra 2020 – UAB Tiketa/M.Š., VšĮ Baltic Music

(Vec C-536/20)

(2021/C 19/26)

Jazyk konania: litovčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Dovolateľ: UAB Tiketa

Ďalší účastníci konania o dovolaní: M.Š., VšĮ Baltic Music

Prejudiciálne otázky

1. Má sa pojem obchodník definovaný v článku 2 ods. 2 smernice 2011/83 ([1]) vykladať v tom zmysle, že osobu konajúcu ako sprostredkovateľ pri kúpe vstupenky spotrebiteľom možno považovať za obchodníka, ktorý je povinný dodržiavať povinnosti uvedené v smernici 2011/83, a teda za zmluvnú stranu kúpnej zmluvy alebo zmluvy o službách, proti ktorému môže spotrebiteľ podať žalobu alebo uplatniť nárok?

   1.1. Je pri výklade pojmu obchodník definovaného v článku 2 ods. 2 smernice 2011/83 významné, či osoba, ktorá pri kúpe vstupenky spotrebiteľom koná ako sprostredkovateľ tomuto spotrebiteľovi, predtým ako uzavrel zmluvu na diaľku, poskytla jasným a zrozumiteľným spôsobom všetky informácie o hlavnom obchodníkovi uvedené v článku 6 ods. 1 písm. c) a d) smernice 2011/83?

   1.2. Považuje sa skutočnosť sprostredkovania za oznámenú v prípade, ak osoba zúčastnená na procese kúpy vstupenky, predtým ako spotrebiteľ uzavrie zmluvu na diaľku, uvedie meno a právnu formu hlavného obchodníka, ako aj informácie, že hlavný obchodník nesie plnú zodpovednosť za podujatie, jeho kvalitu a obsah a informácie uvedené o podujatí, a uvedie, že sama koná iba ako distribútor vstupeniek a že je oznámený zástupca obchodníka?

   1.3. Môže sa pojem obchodník definovaný v článku 2 ods. 2 smernice 2011/83 vykladať v tom zmysle, že vzhľadom na právny vzťah dvojitej služby (distribúcia vstupeniek a organizácia podujatia) medzi zmluvnými stranami za obchodníkov je možné považovať predajcu vstupeniek a aj organizátora podujatia, t. j. zmluvné strany spotrebiteľskej zmluvy?

2. Má sa požiadavka na poskytovanie informácií a ich sprístupňovanie spotrebiteľovi v jasnom a zrozumiteľnom jazyku uvedená v článku 8 ods. 1 smernice 2011/83 vykladať a uplatňovať takým spôsobom, že povinnosť informovať spotrebiteľa sa považuje za riadne splnenú, ak sú tieto informácie uvedené v pravidlách sprostredkovateľa o poskytovaní služieb sprístupnených spotrebiteľovi na webstránke tiketa.lt, predtým ako spotrebiteľ uskutoční platbu, ktorou potvrdí, že sa oboznámil s pravidlami sprostredkovateľa o poskytovaní služieb a záväzkom dodržiavať ich ako súčasť podmienok transakcie uzatváranej prostredníctvom takzvanej „click-wrap“ zmluvy, t. j. aktívnym zaškrtnutím konkrétneho políčka v on-line systéme a kliknutím na konkrétny odkaz?

   2.1. Má pri výklade a uplatňovaní tejto požiadavky význam, že tieto informácie sa neposkytujú na trvalom nosiči a že neexistuje následné potvrdenie zmluvy, ktoré obsahuje všetky potrebné informácie podľa článku 6 ods. 1 smernice 2011/83 na trvalom nosiči, ako to vyžaduje článok 8 ods. 7 smernice 2011/83?

   2.2. Tvorí podľa článku 6 ods. 5 smernice 2011/83 táto informácia uvedená v pravidlách sprostredkovateľa o poskytovaní služieb neoddeliteľnú súčasť zmluvy na diaľku bez ohľadu na skutočnosť, že sa tieto informácie neposkytujú na trvalom nosiči a/alebo že neexistuje následné potvrdenie zmluvy na trvalom nosiči?

([1]) Ú. v. EÚ L 304, 2011, s. 64.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 21. októbra 2020 – L Fund/Finanzamt D

(Vec C-537/20)

(2021/C 19/27)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: L Fund

Odporca v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Finanzamt D

Ďalší účastník konania: Bundesministerium der Finanzen

Prejudiciálna otázka

Bráni článok 56 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva (teraz článok 63 Zmluvy o fungovaní Európskej únie) právnej úprave členského štátu, na základe ktorej sú tuzemské špeciálne fondy investujúce do nehnuteľností, do ktorých investujú výlučne zahraniční investori, oslobodené od dane z príjmov právnických osôb, zatiaľ čo zahraničné špeciálne fondy investujúce do nehnuteľností, do ktorých investujú výlučne zahraniční investori, podliehajú v obmedzenom rozsahu dani z príjmov právnických osôb, pokiaľ ide o ich príjmy z prenájmu dosiahnuté v tuzemsku?

Žaloba podaná 23. októbra 2020 – Litovská republika/Európsky parlament a Rada Európskej únie

(Vec C-541/20)

(2021/C 19/28)

Jazyk konania: litovčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Litovská republika (v zastúpení: K. Dieninis, V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, R. Dzikovič, A. Kisieliauskaitė, G. Taluntytė a R. Petravičius, advokáti)

Žalovaní: Európsky parlament a Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil článok 1 ods. 3 a 7 smernice 2020/1057 ([1]), ktorou sa stanovujú požiadavky na použitie pravidiel o vysielaní pracovníkov na medzinárodnú (cezhraničnú) prepravu a kabotážnu prepravu na účely smernice 96/71/ES. Pokiaľ nie je možné zrušiť článok 1 ods. 3 a 7 smernice 2020/1057 bez toho, aby sa zmenila jej podstata, Litovská republika navrhuje, aby sa smernica 2020/1057 zrušila v plnom rozsahu;

— zrušil článok 1 ods. 6 písm. d) nariadenia 2020/1054 ([2]) v rozsahu, v akom povinnosť, ktorú stanovuje, vyžaduje, aby dopravcovia zabezpečili každé štyri týždne návrat vodičov do miesta ich bydliska alebo prevádzkarne zamestnávateľa. Pokiaľ túto časť ustanovenia nemožno zrušiť, Litovská republika navrhuje, aby sa uvedené ustanovenie zrušilo v plnom rozsahu;

— zrušil článok 3 nariadenia 2020/1054 v rozsahu, v akom stanovuje, že zmeny nariadenia (ES) č. 561/2006 nadobúdajú účinnosť dvadsiatym dňom po uverejnení nariadenia 2020/1054 (20. augusta 2020). Pokiaľ nemožno článok 3 nariadenia 2020/1054 zrušiť bez toho, aby boli dotknuté ďalšie ustanovenia tohto nariadenia, Litovská republika navrhuje zrušiť nariadenie 2020/1054 v plnom rozsahu;

— uložil Európskemu parlamentu a Rade Európskej únie povinnosť nahradiť trovy konania

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Litovská republika na podporu svojej žaloby uvádza tieto žalobné dôvody:

1. **Článok 1 ods. 3 a 7 smernice 2020/1057 je** v rozsahu, v akom stanovuje požiadavku na použitie pravidiel o vysielaní pracovníkov na medzinárodnú inú ako bilaterálnu (cezhraničnú) prepravu a kabotážnu prepravu, **v rozpore so:**

   1.1 z**ásadou rovnosti zaobchádzania**, keďže selektívne rozdelenie prepravných činností nemá žiaden základ a vedie k dvojakému štandardu pri odmeňovaní pracovníkov zamestnaných v tom istom podniku, hoci povaha ich práce je rovnaká. Pravidlá upravujúce vysielanie teba boli zavedené pri neexistencii objektívnych kritérií, takže je porušená zásada „rovnakej odmeny za rovnakú prácu“ a zásada rovnosti zaobchádzania zakotvená v článku 20 Charty základných práv Európskej únie;

   1.2 **zásadou proporcionality,** keďže orgány Únie i) zaviedli rozdielne mzdové právne úpravy pre vodičov vykonávajúcich rovnakú prácu; ii) nezohľadnili osobitné vlastnosti medzinárodnej prepravy; iii) nezohľadnili mimoriadne vysokú mieru mobility pracovníkov v odvetví medzinárodnej prepravy; iv) na základe kritérií, ktoré zaviedli, uložili neodôvodnene vysokú administratívnu záťaž malým a stredným podnikom, čim sa dopustili zjavného pochybenia a prijali opatrenia, ktorú sú neprimerané vo vzťahu k sledovanému cieľu;

   1.3 **zásadou riadneho legislatívneho postupu**, keďže orgány Únie mali vykonať posúdenie vplyvu napadnutých ustanovení alebo odôvodniť, prečo takéto posúdenie nebolo potrebné.

2. **Článok 1 ods. 6 písm. d) nariadenia 2020/1054**, ktorý ukladá povinnosť prepravcom zabezpečiť, aby sa ich vodiči vracali každé štyri týždne do miesta svojho bydliska alebo do miesta prevádzkarne svojho zamestnávateľa, **je v rozpore s:**

   2.1 **článkom 45 ZFEÚ,** keďže povinnosť návratu vodičov do miesta svojho bydliska alebo do miesta prevádzkarne ich zamestnávateľa bez možnosti, aby si sami vybrali, kde chcú tráviť čas odpočinku, porušuje ich slobodu voľného pohybu pracovníkov;

   2.2 **článkom 26 ZFEÚ a všeobecnou zásadou zákazu diskriminácie,** keďže obmedzuje voľný pohyb pracovníkov a diskriminuje tých, ktorí pracujú pre prepravcu v okrajových členských štátoch, pretože sa musia vracať do miesta svojho bydliska alebo prevádzkarne na účely trávenia času odpočinku, a sú tak donútení prekonávať značné vzdialenosti a plytvať značným množstvom času, viac ako vodiči, ktorí pracujú pre prepravcu v členských štátoch, ktoré sa nachádzajú v centre Európskej únie alebo v jeho blízkosti; s cieľom splniť ustanovenia o návrate pracovníkov budú prepravcovia v okrajových členských štátoch znevýhodnení oproti ostatným podnikom pôsobiacim na vnútornom trhu;

   2.3 **článkom 3 ods. 3 ZEÚ, článkami 11 a 191 ZFEÚ a politikou Únie v oblasti životného prostredia a zmien klímy,** keďže požiadavka zabezpečiť povinný návrat vodičov každé štyri týždne spôsobí umelé zvýšenie dopravy na cestách Európskej únie a počtu vodičov vracajúcich sa s vozidlami bez nákladu, počtu ďalších organizovaných prepráv, množstva spotrebovaného paliva a emisií CO_2 do životného prostredia;

   2.4 **zásadou proporcionality**, keďže povinné pravidelné návraty vodičov stanovené týmto ustanovením predstavujú opatrenie, ktoré je zjavne neprimerané a nevhodne na dosiahnutie verejne deklarovaného cieľa zlepšovania podmienok času odpočinku pracovníkov.

3. **Článok 3 nariadenia 2020/1054**, ktorý stanovuje dátum, ku ktorému uvedené nariadenie nadobúda platnosť (20. augusta 2020), bez toho, aby stanovil prechodné obdobie, najmä s cieľom zohľadniť skutočnosť, že zavádza povinnosť okamžite uplatňovať i) zmeny vykonané v článku 8 ods. 8 nariadenia č. 561/2006, ktorý zakazuje čerpať čas odpočinku v kabíne vozidla, a ii) zmeny vykonané v článku 8 ods. 8a) nariadenia č. 561/2006 týkajúce sa povinnosti zabezpečiť návrat vodičov do miesta ich bydliska každé štyri týždne, **je v rozpore so:**

3.1 **zásadou proporcionality**, vzhľadom na to, že stanovuje nadobudnutie platnosti dvadsiatym dňom po vyhlásení, orgány Únie i) nezohľadnili skutočnosť, že z objektívnych dôvodov a pri neexistencii prechodného obdobia nie sú členské štáty a prepravcovia schopní sa prispôsobiť povinnostiam, ktoré sa zmenili, a ii) nepredložili žiadne argumenty na odôvodnenie naliehavosti zavedenia týchto nových požiadaviek;

3.2 **povinnosťou uviesť odôvodnenie stanovenou v článku 296 ZFEÚ,** keďže orgány Únie si boli pri posudzovaní návrhu z dôvodu analýzy vplyvu a z ďalších zdrojov vedomé, že i) zákaz trávenia doby spánku v kabíne počas dotknutej doby nebude v praxi schopná dodržať väčšina členských štátov (z dôvodu nedostatku alternatívneho vhodného ubytovania) a prepravcov, ii) povinnosť zabezpečiť návrat vodičov do miesta ich bydliska alebo prevádzkarne podniku, ktorý ich zamestnáva, povedie k praktickým problémom, pretože pravidlá pre splnenie tejto povinnosti nie sú jasné a orgány Únie boli povinné predložiť argumenty na odôvodnenie neexistujúceho prechodného obdobia a neodložení vstupu uvedenej právnej úpravy do platnosti;

3.3 **zásadou lojálnej spolupráce,** pretože orgány Únie nielen že neodôvodnili nevyhnutnosť zabezpečiť okamžité nadobudnutie platnosti zákazu tráviť noc vo vozidle počas dotknutej doby a povinnosť zabezpečiť návrat vodičov do miesta bydliska, ale nezohľadnili ani údaje predložené členskými štáty a dotknutými subjektmi týkajúce sa objektívnych prekážok a potrebu stanoviť prechodné obdobie, ktoré by umožnilo pripraviť sa na zmenu pravidiel.

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1057 z 15. júla 2020, ktorou sa stanovujú špecifické pravidlá vo vzťahu k smernici 96/71/ES a smernici 2014/67/EÚ pre vysielanie vodičov v odvetví cestnej dopravy a ktorou sa mení smernica 2006/22/ES, pokiaľ ide o požiadavky týkajúce sa dodržiavania predpisov, a nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 (Ú. v. EÚ L 249, 2020, s. 49).

([2]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1054 z 15. júla 2020, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 561/2006, pokiaľ ide o minimálne požiadavky na maximálne denné a týždenné časy jazdy, minimálne prestávky a doby denného a týždenného odpočinku, a nariadenie (EÚ) č. 165/2014, pokiaľ ide o určovanie polohy prostredníctvom tachografov (Ú. v. EÚ L 249, 2020, s. 1).

Žaloba podaná 23. októbra 2020 – Litovská republika/Európsky parlament a Rada Európskej únie

(Vec C-542/20)

(2021/C 19/29)

Jazyk konania: litovčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Litovská republika (v zastúpení: K. Dieninis, V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, R. Dzikovič, A. Kisieliauskaitė, G. Taluntytė a R. Petravičius, advokáti)

Žalovaní: Európsky parlament a Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

1. zrušil článok 1 ods. 3 nariadenia 2020/1055 ([1]) v rozsahu, v akom vkladá článok 5 ods. 1 písm. b) do nariadenia (ES) č. 1071/2009 ([2]), ktorý stanovuje, že „musí podnik v členskom štáte usadenia“… „organizovať činnosť svojho vozidlového parku tak, aby zabezpečil návrat vozidiel, ktorými podnik disponuje a ktoré sa používajú v medzinárodnej preprave, do jedného z operačných centier v tomto členskom štáte aspoň každých osem týždňov odvtedy, čo ho opustia“;

2. zrušil článok 2 ods. 4 písm. a) nariadenia 2020/1055, ktorým sa mení článok 8 nariadenia (ES) č. 1072/2009 ([3]) tým, že sa v jeho odseku 2a stanovuje, že „dopravcovia nesmú štyri dni od ukončenia poslednej kabotážnej prepravy v členskom štáte vykonávať v tomto členskom štáte kabotážnu prepravu s tým istým vozidlom alebo – v prípade jazdnej súpravy – s motorovým vozidlom toho istého vozidla“;

3. uložil Európskemu parlamentu a Rade Európskej únie povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Litovská republika vo svojej žalobe uvádza tieto žalobné dôvody:

1. **Článok 1 ods. 3 nariadenia 2020/1055** v rozsahu, v akom vkladá článok 5 ods. 1 písm. b) do nariadenia (ES) č. 1071/2009, ktorý stanovuje, že „musí podnik v členskom štáte usadenia"… „organizovať činnosť svojho vozidlového parku tak, aby zabezpečil návrat vozidiel, ktorými podnik disponuje a ktoré sa používajú v medzinárodnej preprave, do jedného z operačných centier v tomto členskom štáte aspoň každých osem týždňov odvtedy, čo ho opustia", **je v rozpore:**

   1.1 **s článkom 3 ods. 3 ZEÚ, článkami 11 a 191 ZFEÚ a politikou Únie v oblasti životného prostredia a zmien klímy.** Požiadavka zabezpečiť návrat do operačného centra spôsobí zvýšenie počtu prázdnych vozidiel na cestách Európskej únie, ako aj emisií CO_2 a znečistenie životného prostredia. Orgány Únie pri prijímaní napadnutého ustanovenia nezohľadnili opatrenia týkajúce sa politiky Únie v oblasti životného prostredia a zmien klímy, predovšetkým požiadavky na ochranu životného prostredia a cieľ ochrany životného prostredia sledovaný Zelenou dohodou pre Európu, ktoré potvrdila Európska rada;

   1.2 **s článkom 26 ZFEÚ a všeobecnou zásadou zákazu diskriminácie.** Napadnuté ustanovenie je protekcionárskym opatrením, ktorým sa rozdeľuje trh prepravy EÚ, obmedzuje sa hospodárska súťaž a zavádza sa diskriminačný režim vo vzťahu k podnikateľom v cestnej nákladnej doprave v členských štátoch, ktoré sa nachádzajú na geografickom okraji Európskej únie (okrajové členské státy). Na základe tohto ustanovenia je odvetvie medzinárodnej cestnej dopravy diskriminované tiež vo vzťahu k iným odvetviam dopravy;

   1.3 **s článkom 91 ods. 2 a 94 ZFEÚ.** Orgány Únie mali povinnosť zohľadniť skutočnosť, že napadnuté ustanovenie bude mať mimoriadne veľký vplyv na životnú úroveň a úroveň zamestnanosti v okrajových členských štátoch Európskej únie a bude mať mimoriadny negatívny vplyv na ekonomickú situáciu podnikateľov v cestnej nákladnej doprave, ktorí sú usadení v okrajových štátoch; orgány Únie túto povinnosť nesplnili;

   1.4 **so zásadami riadneho legislatívneho postupu,** keďže napadnuté ustanovenie bolo **prijaté bez posúdenia jeho vplyvu** a bez riadneho preskúmania jeho negatívnych sociálnych a ekonomických dôsledkov a vplyvu na životné prostredie;

   1.5 **so zásadou proporcionality, keďže stanovená požiadavka** pravidelného návratu vozidiel je zjavne neprimeraných opatrením a nevhodným pre dosiahnutie verejne deklarovaného cieľa, teda boja proti spoločnostiam s fiktívnym sídlom typu „poštovej schránky".

2. **Článok 2 ods. 4 písm. a) nariadenia 2020/1055,** ktorým sa mení článok 8 nariadenia (ES) č. 1072/2009 tým, že sa v jeho odseku 2a stanovuje, že „dopravcovia nesmú štyri dni od ukončenia poslednej kabotážnej prepravy v členskom štáte vykonávať v tomto členskom štáte kabotážnu prepravu s tým istým vozidlom alebo – v prípade jazdnej súpravy – s motorovým vozidlom toho istého vozidla", **je v rozpore:**

   2.1 **s článkom 3 ods. 3 ZEÚ, článkami 11 a 191 ZFEÚ,** keďže povinná doba, počas ktorej nemožno vykonávať kabotážnu prepravu, zvýši na cestách EÚ pohyb veľkého počtu vozidiel bez nákladu a povedie k zvýšeným emisiám CO_2 a znečisteniu životného prostredia. Z tohoto dôvodu je napadnuté ustanovenie v rozpore s požiadavkou uvedenou v zmluvách, aby sa pri uskutočňovaní dopravnej politiky Únie zohľadňovali požiadavky na ochranu životného prostredia a cieľ Zelenej dohody pre Európu;

   2.2 **s článkom 26 ZFEÚ a zásadou zákazu diskriminácie**. Štvordenná doba, počas ktorej nemožno vykonávať kabotážnu prepravu, vytvára obmedzenie pre fungovanie vnútorného trhu a pre účinnosť logistického reťazca. Rozdelenie trhu nákladnej prepravy vedie k diskriminácii malých členských štátov a tých, ktoré sa nachádzajú na geografickom okraji Európskej únie a zároveň zaisťuje neoprávnenú a neodôvodnenú výhodu veľkým centrálne položeným členským štátom EÚ len z dôvodu ich geografickej polohy;

   2.3 **s článkami 91 ods. 2 a 94 ZFEÚ,** keďže napadnuté opatrenie bolo prijaté bez zohľadnenia negatívneho vplyvu na ekonomickú situáciu podnikateľov v cestnej nákladnej doprave v malých členských štátoch a v tých členských štátoch, ktoré sa nachádzajú na geografickom okraji Európskej únie, a na životnú úroveň a úroveň zamestnanosti v týchto členských štátoch;

2.4 **so zásadami riadneho legislatívneho postupu,** keďže napadnuté ustanovenie bolo **prijaté bez posúdenia jeho vplyvu** a bez riadneho preskúmania jeho negatívnych sociálnych a ekonomických dôsledkov a vplyvu na životné prostredie;

2.5 **so zásadou proporcionality,** keďže štvordenná doba, počas ktorej nemožno vykonávať kabotážnu prepravu, je nevhodným opatrením, ktoré nie je primerané vo vzťahu k sledovaným cieľom objasnenia zásad upravujúcich kabotážnu prepravu a rozšírenia účinnosti ich vykonávania.

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1055 z 15. júla 2020, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EÚ) č. 1024/2012 s cieľom prispôsobiť ich vývoju v odvetví cestnej dopravy (Ú. v. EÚ L 249, 2020, s. 17)

([2]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 z 21. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá týkajúce sa podmienok, ktoré je potrebné dodržiavať pri výkone povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy, a ktorým sa zrušuje smernica Rady 96/26/ES (Ú. v. EÚ L 300, 2009, s. 51).

([3]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 z 21. októbra 2009 o spoločných pravidlách prístupu nákladnej cestnej dopravy na medzinárodný trh (Ú. v. EÚ L 300, 2009, s. 72).

Žaloba podaná 23. októbra 2020 – Bulharská republika/Európsky parlament a Rada Európskej únie

(Vec C-543/20)

(2021/C 19/30)

Jazyk konania: bulharčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Bulharská republika (v zastúpení: L. Zacharieva, Cv. Mitova, M. Georgieva)

Žalovaní: Európsky parlament a Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil článok 1 ods. 6 písm. c) a d) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1054 ([1]) z 15. júla 2020, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 561/2006, pokiaľ ide o minimálne požiadavky na maximálne denné a týždenné časy jazdy, minimálne prestávky a doby denného a týždenného odpočinku, a nariadenie (EÚ) č. 165/2014, pokiaľ ide o určovanie polohy prostredníctvom tachografov,

— subsidiárne, v prípade, že by Súdny dvor dospel k záveru, že nie je možné vyhovieť hlavnému žalobnému návrhu na čiastočné zrušenie napadnutého nariadenia, zrušil nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1054 z 15. júla 2020, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 561/2006, pokiaľ ide o minimálne požiadavky na maximálne denné a týždenné časy jazdy, minimálne prestávky a doby denného a týždenného odpočinku, a nariadenie (EÚ) č. 165/2014, pokiaľ ide o určovanie polohy prostredníctvom tachografov,

— uložil Európskemu parlamentu a Rade Európskej únie povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza spolu päť žalobných dôvodov:

1. porušenie článku 21 ods. 1 a článku 45 Zmluvy o fungovaní Európskej únie („ZFEÚ“), ako aj článku 45 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie („Charta“);

2. porušenie zásady proporcionality zakotvenej v článku 5 ods. 4 Zmluvy o Európske únii („ZEÚ“) a článku 1 Protokolu č. 2 o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality;

3. porušenie zásady právnej istoty;

4. porušenie zásady proporcionality, článku 5 ods. 4 ZEÚ a článku 1 Protokolu č. 2 o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality;

5. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania a zákazu akejkoľvek diskriminácie zakotvenej v článku 18 ZFEÚ, ako aj v článkoch 20 a 21 Charty, zásady rovnosti členských štátov pred Zmluvami zakotvenej v článku 4 ods. 2 ZEÚ, a ak by to Súdny dvor považoval za dôležité, porušenie článku 95 ods. 1 ZFEÚ.

([1]) Ú. v. EÚ L 249, 2020, s. 1.

Žaloba podaná 23. októbra 2020 – Bulharská republika/Európsky parlament a Rada Európskej únie

(Vec C-544/20)

(2021/C 19/31)

Jazyk konania: bulharčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Bulharská republika (v zastúpení: L. Zacharieva, Cv. Mitova a M. Georgieva)

Žalovaní: Európsky parlament, Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1057 ([1]) z 15. júla 2020, ktorou sa stanovujú špecifické pravidlá vo vzťahu k smernici 96/71/ES a smernici 2014/67/EÚ pre vysielanie vodičov v odvetví cestnej dopravy a ktorou sa mení smernica 2006/22/ES, pokiaľ ide o požiadavky týkajúce sa dodržiavania predpisov, a nariadenie (EÚ) č. 1024/2012,

— uložil Európskemu parlamentu a Rade Európskej únie povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza päť žalobných dôvodov:

1. Porušenie zásady proporcionality zakotvenej v článku 5 ods. 4 Zmluvy o Európske únii („ZEÚ“), ako aj článku 1 Protokolu (č. 2) o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality, pripojeného k Zmluve o FEÚ a Zmluve o ZEÚ.

2. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie definovanej v článku 18 ZFEÚ, ako aj v článkoch 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie, zásady rovnosti členských štátov pred Zmluvami definovanej v článku 4 ods. 2 ZEÚ, ako aj v prípade, že by to Súdny dvor považoval za relevantné, porušenie článku 95 ods. 1 ZFEÚ.

3. Porušenie článku 91 ods. 1 ZFEÚ.

4. Porušenie článku 91 ods. 2 ZFEÚ, článku 90 ZFEÚ v spojení s článkom 3 ods. 3 ZEÚ a článku 94 ZFEÚ.

5. Porušenie článkov 34 a 35 ZFEÚ tak, že ho nie je možné odôvodniť na základe článku 36 ZFEÚ, ako aj článku 58 ods. 1 ZFEÚ v spojení s článkom 91 ZFEÚ, alebo subsidiárne s článkom 56 ZFEÚ.

([1]) Ú. v. EÚ L 249, 2020, s. 49.

Žaloba podaná 23. októbra 2020 – Bulharská republika/Európsky parlament a Rada Európskej únie

(Vec C-545/20)

(2021/C 19/32)

Jazyk konania: bulharčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Bulharská republika (v zastúpení: L. Zacharieva, Cv. Mitova, M. Georgieva)

Žalovaní: Európsky parlament, Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

— zrušil nasledujúce ustanovenia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1055 ([1]) z 15. júla 2020, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EÚ) č. 1024/2012 s cieľom prispôsobiť ich vývoju v odvetví cestnej dopravy,

  — článok 1 ods. 3 v rozsahu, v akom prijíma článok 5 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 1071/2009. Ak Súdny dvor usúdi, že je nemožné zrušiť toto ustanovenie, Bulharsko subsidiárne navrhuje zrušenie článku 1 ods. 3 v celom jeho rozsahu, a

  — článok 2 ods. 4 písm. a). Ak Súdny dvor usúdi, že je nemožné zrušiť toto ustanovenie, Bulharsko subsidiárne navrhuje zrušenie článku 2 ods. 4,

— ak Súdny dvor usúdi, že nie je možné vyhovieť hlavnému návrhu na čiastočné zrušenie napadnutého nariadenia, zrušil nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1055 z 15. júla 2020, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EÚ) č. 1024/2012 s cieľom prispôsobiť ich vývoju v odvetví cestnej dopravy, v celom jeho rozsahu, a

— uložil Európskemu parlamentu a Rade Európskej únie povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza sedem žalobných dôvodov:

1. Porušenie ustanovení článku 90 Zmluvy o fungovaní Európskej únie („ZFEÚ“)v spojení s článkom 3 ods. 3 Zmluvy o Európskej únie („ZEÚ“), článkom 11 ZFEÚ, článkom37 Charty základných práv Európskej únie, článku 3 ods. 5 ZEÚ a článku 208 ods. 2 a článku 216 ods. ZFEÚ, ako aj Parížskej dohody.

2. Porušenie zásady proporcionality zakotvenej v článku 5 ods. 4 ZEÚ a článku 1 Protokolu (č. 2).

3. Porušenie zásady rovnosti zaobchádzania a zákazu akejkoľvek diskriminácie (článok 18 ZFEÚ a články 20 a 21 Charty, zásady rovnosti členských štátov pred Zmluvami (článok 4 ods. 2 ZEÚ), a prípadne článku 95 ods. 1 ZFEÚ.

4. Porušenie článku 91 ods. 1 ZFEÚ.

5. Porušenie článku 90, článku 91 ods. 2 a článku 94 ZFEÚ a článku 3 ods. 3 ZEÚ.

6. Porušenie slobodnej voľby povolania a práva usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a článkov 15 a 16 Charty základných práv Európskej únie.

7. Porušenie ustanovení článku 58 ods. 1 v spojení s článkom 91 ZFEÚ, a subsidiárne článku 56 ZFEÚ.

([1]) Ú. v. EÚ L 249, 2020, s. 17.

Žaloba podaná 23. októbra 2020 – Rumunsko/Európsky parlament, Rada Európskej únie

(Vec C-546/20)

(2021/C 19/33)

Jazyk konania: rumunčina

Účastníci konania

Žalobca: Rumunsko (v zastúpení: E. Gane, L. Liţu a M. Chicu, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaní: Európsky parlament, Rada Európskej únie

Návrhy žalobcu

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

— čiastočne zrušil nariadenie (EÚ) 2020/1054, pokiaľ ide o:

  — článok 1 bod 6 písm. c), ktorým sa mení článok 8 ods. 8 nariadenia (ES) č. 561/2006 a

  — článok 1 bod 6 písm. d), ktorým sa mení článok 8 nariadenia (ES) č. 561/2006 zavedením nového odseku 8a,

  subsidiárne, len v prípade, ak Súdny dvor rozhodne, že tieto ustanovenia sú neoddeliteľne spojené s inými ustanoveniami nariadenia (EÚ) 2020/1054 alebo sa týkajú podstaty tohto aktu, zrušil uvedený legislatívny akt Únie v celom rozsahu,

— zaviazal Parlament a Radu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Rumunsko na podporu svojej žaloby uvádza tri žalobné dôvody:

1. **Prvý žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality stanovenej v článku 5 ods. 4 ZEÚ**

Rumunsko sa domnieva, že opatrenie stanovené v článku 1 bode 6 písm. c) – spočívajúce v zákaze čerpať vo vozidle doby pravidelného týždenného odpočinku a každú dobu týždenného odpočinku v trvaní viac ako 45 hodín, ktoré sa čerpajú ako náhrada za predchádzajúce doby skráteného týždenného odpočinku – je neprimerané na dosiahnutie sledovaných cieľov, najmä na zlepšenie bezpečnosti cestnej premávky a pracovných podmienok vodičov cestnej premávky. Navyše neodstraňuje riziká a ťažkosti identifikované Komisiou.

Okrem toho údaje a informácie, z ktorých vyplýva jeho zjavne neprimeraná povaha, boli normotvorcom známe v čase jeho prijatia.

Rumunsko sa tiež domnieva, že opatrenie stanovené v článku 1 bode 6 písm. d) – týkajúce sa návratu vodičov cestnej premávky v priebehu všetkých štyroch po sebe idúcich týždňov (a pred dobou pravidelného týždenného odpočinku v trvaní viac ako 45 hodín, ktoré sa čerpajú ako náhrada po dvoch po sebe idúcich dobách skráteného týždenného odpočinku) do operačného centre zamestnávateľa v členskom štáte usadenia alebo bydliska vodiča – je zjavne neprimerané najmä vzhľadom na nové zavedené administratívne povinnosti, na značné náklady, ktoré tým vznikajú prevádzkovateľom, na obmedzenie ich obchodnej činnosti, ako aj na skutočnosť, že toto opatrenie nezabezpečuje primeranú ochranu vodičom.

Navyše štúdia dopadu zjavne neskúmala všetky tieto aspekty. V tomto kontexte normotvorcovia nemohli zohľadniť všetky relevantné skutočnosti a okolnosti situácie.

2. **Druhý žalobný dôvode založený na neodôvodnenom obmedzení práva usadiť sa stanovenom v článku 49 ZFEÚ**

Rumunsko sa domnieva, že opatrenie zavedené článkom 1 bodom 6 písm. d) znamená pre prevádzkovateľov zo štátov nachádzajúcich sa geografickom okraji Únie nové administratívne povinnosti, značné náklady a obmedzenie obchodnej činnosti, čo vedie k ich premiestneniu a majú odrádzajúci účinok na vznik dopravných spoločností v predmetných štátoch.

Toto opatrenie preto predstavuje obmedzenie slobody usadiť sa v zmysle článku 49 ZFEÚ. Toto obmedzenie nie je odôvodnené.

3. **Tretí žalobný dôvod založený na porušení zásady nediskriminácie na základe štátnej príslušnosti stanovenej v článku 18 ZFEÚ**

Rumunsko sa domnieva, že opatrenie stanovené v článku 1 bode 6 písm. c) vyvoláva zjavne nevýhody pre štáty nachádzajúce sa na geografickom okraji Únie, a to najmä vzhľadom na zvláštnosť siete parkovacích a ubytovacích miest.

Rumunsko sa tiež domnieva, že zabezpečenie návratu vodičov v súlade s článkom 1 bod 6 písm. d) vedie k značným stratám pre spoločnosti založené v členských štátoch nachádzajúcich sa na geografickom okraji Únie – v každom prípade značne vyššie straty v porovnaní s členskými štátmi v blízkosti prepravného centra Únie.

Navyše opatrenia stanovené v nariadení (EÚ) 2020/1054, nariadení (EÚ) 2020/1055 ([1]) a v smernici (EÚ) 2020/1057 ([2]) (týkajúce sa ďalších obmedzení uložených kabotážnej preprave, návratu vozidiel do operačného centra členského štátu usadenia každých osem týždňov, návratu vodičov cestnej premávky každé štyri týždne, zákazu vykonávať pravidelný týždenný odpočinok v kabíne vozidla a vysielania vodičov cestnej premávky) boli prijaté ako piliere integrovaného legislatívneho balíka. V tomto kontexte môže skutočný dopad na prepravný trh ukázať len analýza kumulovaných účinkov týchto opatrení.

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1055 z 15. júla 2020, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EÚ) č. 1024/2012 s cieľom prispôsobiť ich vývoju v odvetví cestnej dopravy (Ú. v. EÚ L 249, 2020, s. 17).

([2]) Smernica Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1057 z 15. júla 2020, ktorou sa stanovujú špecifické pravidlá vo vzťahu k smernici 96/71/ES a smernici 2014/67/EÚ pre vysielanie vodičov v odvetví cestnej dopravy a ktorou sa mení smernica 2006/22/ES, pokiaľ ide o požiadavky týkajúce sa dodržiavania predpisov, a nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 (Ú. v. EÚ L 249, 2020, s. 49).

Žaloba podaná 23. októbra 2020 – Rumunsko/Európsky parlament, Rada Európskej únie

(Vec C-547/20)

(2021/C 19/34)

Jazyk konania: rumunčina

Účastníci konania

Žalobca: Rumunsko (v zastúpení: E. Gane, R.I. Hațieganu a A. Rotăreanu, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaní: Európsky parlament, Rada Európskej únie

Návrhy žalobcu

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

— čiastočne zrušil nariadenie (EÚ) 2020/1055 v rozsahu, v akom ide o:

  — článok 1 bod 3, ktorým sa mení článok 5 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 1071/2009 a

  — článok 2 bod 4 písm. a), b) a c), ktorým sa mení článok 8 nariadenia (ES) č. 1072/2009 zavedením nového odseku 2a, zmenou odseku 3 a zavedením odseku 4a,

  subsidiárne, len v prípade, ak Súdny dvor rozhodne, že tieto ustanovenia sú neoddeliteľne spojené s inými ustanoveniami nariadenia (EÚ) 2020/1055 alebo sa týkajú podstaty tohto aktu, zrušil uvedený legislatívny akt Únie v celom rozsahu,

— zaviazať Parlament a Radu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Rumunsko na podporu svojej žaloby uvádza tri žalobné dôvody:

1. **Prvý žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality stanovenej v článku 5 ods. 4 ZEÚ**

Rumunsko sa domnieva, že opatrenie stanovené v článku 1 bode 3 týkajúce sa povinnosti návratu vozidla do operačného centra členského štátu usadenia každých osem týždňov nie je potrebné na konsolidáciu skutočnej a účinnej prítomnosti spoločnosti v predmetnom členskom štáte a je zjavne neprimerané na dosiahnutie stanoveného cieľa.

Toto opatrenie predstavuje neprimeranú ťarchu z ekonomického hľadiska, ktorá je pre prevádzkovateľov nadmerná a spôsobuje zbytočné prevádzkové náklady, zvýšenie počtu jázd prázdnych vozidiel, ako aj emisií CO_2.

Rumunsko sa okrem toho domnieva, že opatrenie stanovené v článku 2 bode 4 písm. a), b) a c), ktoré ukladá dodatočné obmedzenia kabotáže, je zjavne neprimerané na dosiahnutie stanovených cieľov a že nie je potrebné na vyriešenie identifikovaných problémov, ktoré sa týkajú nedodržania pravidiel týkajúcich sa kabotáže.

Toto opatrenie predstavuje zhoršenie v porovnaní so súčasnou úrovňou liberalizácie trhu a môže vytvárať nerovnováhu v organizovaní logistických reťazcoch prepravných spoločností, zvýšiť doby nečinnosti a počet jázd prázdnych vozidiel. Novo zavedené ustanovenia spôsobujú ťažšie uplatnenie právnych predpisov týkajúcich sa kabotáže a komplikujú kontrolné mechanizmy, pričom zaťažujú zbytočnými administratívnymi úlohami prevádzkovateľov.

Tieto dve opatrenia sú neprimerané v porovnaní s negatívnym vplyvom na prepravné podniky v členských štátoch, najmä spoločností nachádzajúcich sa na geografickom okraji Únie.

2. **Druhý žalobný dôvode založený na neodôvodnenom obmedzení práva usadiť sa stanovenom v článku 49 ZFEÚ**

Rumunsko sa domnieva, že opatrenie zavedené článkom 1 bodom 3 vedie k značným prevádzkovým nákladom pre prepravné spoločnosti usadené v členských štátoch nachádzajúcich sa na geografickom okraji Únie. Ziskovosť a implicitne atraktívnosť založenia takejto spoločnosti v týchto štátoch sa významne zníži. Navyše prevádzkovatelia, ktorí sú v týchto štátoch už usadení premiestňujú svoju činnosť do štátov v západnej Európe na účely zníženia negatívnych účinkov spôsobených povinnosťou návratu vozidla do operačného centra členského štátu usadenia každých osem týždňov.

Toto opatrenie preto predstavuje obmedzenie slobody usadiť sa v zmysle článku 49 ZFEÚ. Toto obmedzenie nie je odôvodnené.

3. **Tretí žalobný dôvod založený na porušení zásady nediskriminácie na základe štátnej príslušnosti stanovenej v článku 18 ZFEÚ**

Rumunsko sa domnieva, že opatrenie týkajúce sa návratu vozidla do operačného centra členského štátu usadenia každých osem týždňov a dodatočné opatrenia týkajúce sa kabotáže sú v rozpore s cieľmi zbližovania Únie a majú ochrannú povahu, ktorá vytvára značnú prekážku vstupu prevádzkovateľom nerezidentom na trh dopravy.

Aj keď sa zdá, že tieto opatrenia nie sú diskriminačné, majú *de facto* vplyv rôzneho rozsahu na úrovni členských štátov, takže značne a neprimerane ovplyvňujú hospodársku činnosť dopravných prevádzkovateľov so sídlom v štátoch nachádzajúcich sa na geografickom okraji Únie.

Navyše opatrenia stanovené v nariadení (EÚ) 2020/1055, nariadení (EÚ) 2020/1054 ([1]) a v smernici (EÚ) 2020/1057 ([2]) (týkajúce sa ďalších obmedzení uložených kabotážnej preprave, návratu vozidiel do operačného centra členského štátu usadenia každých osem týždňov, návratu vodičov cestnej premávky každé štyri týždne, zákazu vykonávať pravidelný týždenný odpočinok v kabíne vozidla a vysielania vodičov cestnej premávky) boli prijaté ako piliere integrovaného legislatívneho balíka. V tomto kontexte môže skutočný dopad na prepravný trh ukázať len analýza kumulovaných účinkov týchto opatrení.

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1054 z 15. júla 2020, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EÚ) č. 1024/2012 s cieľom prispôsobiť ich vývoju v odvetví cestnej dopravy (Ú. v. EÚ L 249, 2020, s. 17).

([2]) Smernica Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1057 z 15. júla 2020, ktorou sa stanovujú špecifické pravidlá vo vzťahu k smernici 96/71/ES a smernici 2014/67/EÚ pre vysielanie vodičov v odvetví cestnej dopravy a ktorou sa mení smernica 2006/22/ES, pokiaľ ide o požiadavky týkajúce sa dodržiavania predpisov, a nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 (Ú. v. EÚ L 249, 2020, s. 49).

Žaloba podaná 23. októbra 2020 – Rumunsko/Európsky parlament, Rada Európskej únie

(Vec C-548/20)

(2021/C 19/35)

Jazyk konania: rumunčina

Účastníci konania

Žalobca: Rumunsko (v zastúpení: E. Gane, L. Liţu şi M. Chicu, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaní: Európsky parlament, Rada Európskej únie

Návrhy žalobcu

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

— čiastočne zrušil nariadenie (EÚ) 2020/1057 v rozsahu, v akom ide o článok 1 ods. 3 až 6.:

subsidiárne, len v prípade, ak Súdny dvor rozhodne, že tieto ustanovenia sú neoddeliteľne spojené s inými ustanoveniami smernice (EÚ) 2020/1057 alebo sa týkajú podstaty tohto aktu, zrušil uvedený legislatívny akt Únie v celom rozsahu,

— zaviazal Parlament a Radu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Rumunsko na podporu svojej žaloby uvádza tri žalobné dôvody:

1. **Prvý žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality stanovenej v článku 5 ods. 4 ZEÚ**

Rumunsko sa domnieva, že riešenie spočívajúce v odkaze na kritérium typológie prepravných činností z hľadiska identifikovania prípadu, v ktorom sa režim vysielania uplatňuje v odvetví cestnej prepravy, nebolo predmetom posúdenia vplyvu vykonaného Komisiou a nie je podporované žiadnou správou, štúdiou alebo vedeckými údajmi.

Normotvorcovia mali v prejednávanej veci povinnosť vykonať posúdenie vplyvu, keďže podstatným spôsobom zmenili návrh Komisie, pričom nemali dostatok informácií ktoré by im umožnili posúdiť primeranosť nového opatrenia.

Navyše kritérium typológie prepravných činností spôsobuje neistotou, pokiaľ ide o identifikáciu prijímacieho členského štátu a uplatniteľnej právnej úpravy. V dôsledku toho odkaz na toto kritérium narúša právnu istotu, keďže je v rozpore okrem iného so samotnými cieľmi stanovenými v smernici (EÚ) 2020/1057.

Navyše uplatnenie režimu vysielania vodičov v odvetví cestnej prepravy s odkazom na kritérium prepravných činností môže ovplyvniť flexibilitu a rýchlosť charakteristickú pre túto oblasť.

2. **Druhý žalobný dôvod založený na porušení zásady nediskriminácie na základe štátnej príslušnosti stanovenej v článku 18 ZFEÚ**

Rumunsko sa domnieva, že vzhľadom na to, že trh v oblasti medzinárodnej prepravy je objektívne centralizovaný/polarizovaný a časť prevádzkovateľov z členských štátov nachádzajúcich sa v okrajových oblastiach Únie na trhu v oblasti medzinárodnej prepravy sa zvyšuje, je zjavné, že prevádzkovatelia z týchto oblastí najmä znášajú administratívne a finančné náklady vysielania a sú odrádzaní, pokiaľ ide o vykonané činnosti, opatreniami, ako sú článok 1 ods. 3 až 6 smernice (EÚ) 2020/1057.

Navyše opatrenia stanovené v smernici (EÚ) 2020/1057, v nariadení (EÚ) 2020/1054 ([1]) a v nariadení (EÚ) 2020/1055 ([2]) (týkajúce sa ďalších obmedzení uložených kabotážnej preprave, návratu vozidiel do operačného centra členského štátu usadenia každých osem týždňov, návratu vodičov cestnej premávky každé štyri týždne, zákazu vykonávať pravidelný týždenný odpočinok v kabíne vozidla a vysielania vodičov cestnej premávky) boli prijaté ako piliere integrovaného legislatívneho balíka. V tomto kontexte môže skutočný dopad na prepravný trh ukázať len analýza kumulovaných účinkov týchto opatrení.

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1054 z 15. júla 2020, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 561/2006, pokiaľ ide o minimálne požiadavky na maximálne denné a týždenné časy jazdy, minimálne prestávky a doby denného a týždenného odpočinku, a nariadenie (EÚ) č. 165/2014, pokiaľ ide o určovanie polohy prostredníctvom tachografov (Ú. v. EÚ L 249, 2020, s. 1).

([2]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1055 z 15. júla 2020, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EÚ) č. 1024/2012 s cieľom prispôsobiť ich vývoju v odvetví cestnej dopravy (Ú. v. EÚ L 249, 2020, s. 17).

Žaloba podaná 23. októbra 2020 – Cyperská republika /Európsky parlament a Rada

(Vec C-549/20)

(2021/C 19/36)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Cyperská republika (v zastúpení: Eirini Neofytou)

Žalovaní: Európsky parlament a Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

— zrušiť článok 1 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1055 z 15. júla 2020, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EÚ) č. 1024/2012 s cieľom prispôsobiť ich vývoju v odvetví cestnej dopravy ([1]) v časti, ktorá nahrádza článok 5 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1071/2009 a subsidiárne, ak Súdny dvor usúdi, že to nie je možné, zrušiť článok 1 ods. 3 nariadenia (EÚ) 2020/1055 v plnom rozsahu,

— subsidiárne, ak Súdny dvor usúdi, že napadnuté nariadenie nie je možné čiastočne zrušiť, ako je navrhované v prvom žalobnom návrhu, zrušiť nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1055 z 15. júla 2020, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EÚ) č. 1024/2012 s cieľom prispôsobiť ich vývoju v odvetví cestnej dopravy v plnom rozsahu,

— zaviazať Európsky parlament a Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uplatňuje sedem žalobných dôvodov.

Prvý žalobný dôvod založený na tvrdení, že žalovaní porušili článok 90 ZFEÚ v spojení s článkom 3 ods. 3 ZEÚ, článok 11 ZFEÚ, článok 37 Charty základných práv Európskej únie, článok 3 ods. 5 ZEÚ, článok 208 ods. 2 ZFEÚ a článok 216 ods. 2 ZFEÚ, ako aj Parížsku zmluvu.

Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že žalovaní porušili zásadu proporcionality zakotvenú v článku 5 ods. 4 ZEÚ, ako aj článku 1 Protokolu (č. 2) o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality, ktorý je pripojený k ZEÚ a ZFEÚ.

Tretí žalobný dôvod založený na tvrdení, že žalovaní porušili zásadu rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie zakotvenú v článku 18 ZFEÚ a v článkoch 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie, zásadu rovnosti členských štátov pred Zmluvami zakotvenú v článku 4 ods. 2 ZEÚ a v rozsahu, v akom to považuje Súdny dvor za potrebné, aj článok 95 ods. 1 ZFEÚ.

Štvrtý žalobný dôvod založený na tvrdení, že žalovaní porušili článok 91 ods. 1 ZFEÚ.

Piaty žalobný dôvod založený na tvrdení, že žalovaní porušili článok 91 ods. 2 a článok 90 ZFEÚ v spojení s článkom 3 ods. 3 ZEÚ a článok 94 ZFEÚ.

Šiesty žalobný dôvod založený na tvrdení, že žalovaní porušili slobodu podnikania a slobodu usadiť sa, ktoré sú zakotvené v článku 49 ZFEÚ a v článkoch 15 a 16 Charty základných práv Európskej únie.

Siedmy žalobný dôvod založený na tvrdení, že žalovaní porušili článok 58 ods. 1 ZFEÚ v spojení s článkom 91 ZFEÚ alebo subsidiárne článok 56 ZFEÚ.

([1]) Ú. v. EÚ L 249, 2020, s. 17.

Žaloba podaná 23. októbra 2020 – Cyperská republika/Európsky parlament a Rada Európskej únie

(Vec C-550/20)

(2021/C 19/37)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Cyperská republika (v zastúpení: Eirini Neofytou)

Žalovaní Európsky parlament a Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

— zrušiť smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1057 z 15. júla 2020, ktorou sa stanovujú špecifické pravidlá vo vzťahu k smernici 96/71/ES a smernici 2014/67/EÚ pre vysielanie vodičov v odvetví cestnej dopravy a ktorou sa mení smernica 2006/22/ES, pokiaľ ide o požiadavky týkajúce sa dodržiavania predpisov, a nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 ([1]), a

— zaviazať Európsky parlament a Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uplatňuje päť žalobných dôvodov.

Prvý žalobný dôvod založený na tvrdení, že žalovaní porušili zásadu proporcionality zakotvenú v článku 5 ods. 4 ZEÚ, ako aj článku 1 Protokolu (č. 2) o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality, ktorý je pripojený k ZEÚ a k ZFEÚ.

Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že žalovaní porušili zásady rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie zakotvené v článku 18 ZFEÚ a v článkoch 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie, zásadu rovnosti členských štátov pred Zmluvami zakotvenú v článku 4 ods. 2 ZEÚ a v rozsahu, v akom to považuje Súdny dvor za potrebné, aj článok 95 ods. 1 ZFEÚ.

Tretí žalobný dôvod založený na tvrdení, že žalovaní porušili článok 91 ods. 1 ZFEÚ.

Štvrtý žalobný dôvod založený na tvrdení, že žalovaní porušili článok 91 ods. 2 a článok 90 ZFEÚ v spojení s článkom 3 ods. 3 ZEÚ a článok 94 ZFEÚ.

Piaty žalobný dôvod založený na tvrdení, že žalovaní porušili články 34 a 35 ZFEÚ spôsobom, ktorý nemôže byť odôvodnený podľa článku 36 ZFEÚ, ako aj článok 58 ods. 1 ZFEÚ v spojení s článkom 91 ZFEÚ alebo subsidiárne článok 56 ZFEÚ.

(1) Ú. v. EÚ L 249, 2020, s. 49.

Žaloba podaná 26. októbra 2020 – Maďarsko/Európsky parlament a Rada Európskej únie

(Vec C-551/20)

(2021/C 19/38)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Žalobca: Maďarsko (v zastúpení: M. Z. Fehér a K. Szíjjártó, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaní: Európsky parlament a Rada Európskej únie

Návrhy žalobcu

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil článok 1 bod 6 písm. c), ako aj článok 2 bod 2 nariadenia (EÚ) 2020/1054 (1), ako aj v druhom rade všetky ustanovenia, ktoré sú s týmto článkom neoddeliteľne spojené,

— zrušil článok 1 bod 3 nariadenia (EÚ) 2020/1055 (2) v rozsahu, v akom mení článok 5 nariadenia (ES) č. 1071/2009 zavedením do jeho odseku 1 nové písm. b) a v druhom rade všetky ustanovenia, ktoré sú s týmto článkom neoddeliteľne spojené,

— zrušil článok 1 smernice (EÚ) 2020/1057 (3) alebo subsidiárne článok1 ods. 6 tejto smernice, ako aj v druhom rade všetky ustanovenia, ktoré sú s týmto článkom neoddeliteľne spojené.

— zaviazal Európsky parlament a Radu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. **Žalobné dôvody týkajúce sa sporných ustanovení nariadenia 2020/1054:**

Ustanovenie **článku 1 bodu 6 písm. c)** nariadenia 2020/1054 – podľa ktorého, doby pravidelného týždenného odpočinku a každá doba týždenného odpočinku v trvaní viac ako 45 hodín, ktoré sa čerpajú ako náhrada za predchádzajúce doby skráteného týždenného odpočinku nemožno čerpať vo vozidle – je v praxi neprimerané, keďže neexistuje toľko vhodných zariadení na odpočinok, ako je potrebné. Táto požiadavka neprimerane zaťažuje fyzické a právnické osoby – vodičov a prevádzkovateľov prepravy – čo predstavuje zjavne nesprávne posúdenie zo strany normotvorcov. Rovnako, zjavne nesprávne posúdenie vyplýva aj z absencie akéhokoľvek posúdenia disponibility ubytovacích miest, čo sa týka počtu a umiestnenia, zodpovedajúcich požiadavkám sporného ustanovenia počas legislatívneho procesu, napriek tomu, že v tejto súvislosti boli vyjadrené vážne znepokojenia.

Podľa holandskej vlády **článok 2 bod 2** nariadenia (EÚ) 2020/1054, ktorý stanovuje dátum, od ktorého sa vozidlá vybavia inteligentným tachografom druhej generácie (V2), je protiprávny. Po prvé normotvorcovia sa pri prijatí tohto ustanovenia dopustili zjavne nesprávneho posúdenia a porušili zásadu proporcionality, keďže nepristúpili k posúdeniu sociálno-ekonomických účinkov posunutím tohto dátumu dopredu. Po druhé normotvorcovia porušili legitímne očakávania hospodárskych subjektov, ako aj zásady ochrany legitímnej dôvery a právnej istoty. Po tretie toto ustanovenie porušuje udržanie konkurencieschopnosti Únie uvedenej v článku 151 druhom odseku ZFEÚ, keďže v súčasnosti sa takáto požiadavka neuplatňuje na vozidlá podnikov so sídlom v štátoch, ktoré nie sú členmi Únie, takže tieto podniky majú jasnú konkurenčnú výhodu v porovnaní s podnikmi v Únii.

2. **Žalobné dôvody týkajúce sa sporného ustanovenia nariadenia 2020/2055:**

Podľa maďarskej vlády povinnosť návratu vozidiel každých osem týždňov porušuje požiadavku proporcionality a predstavuje zjavne nesprávne posúdenie, keďže Európsky parlament a Rada nevykonali žiadne posúdenie hospodárskeho, sociálneho a environmentálneho dopadu tejto novej požiadavky a nemali teda k dispozícii žiadnu užitočnú informáciu na určenie toho, či bolo primerané. Normotvorcovia tak porušili aj zásadu predbežnej opatrnosti, keďže neskúmali dôsledky tejto požiadavky na životné prostredie. Z dôvodu tejto povinnosti musia vozidlá častokrát jazdiť naprázdno, čo vedie k veľmi vysokým emisiám oxidu uhličitého v Únii.

Navyše táto požiadavka porušuje zásadu zákazu diskriminácie, keďže v odlišnom rozsahu ovplyvňuje dopravcov so sídlom v centre EÚ a dopravcov so sídlom na jej okraji a najmä členské štáty takzvané „EÚ-13“. Podľa článku 91 ods. 2 a článku 94 ZFEÚ mali normotvorcovia zohľadniť osobitné podmienky týchto krajín a zdržať sa prijatia opatrení s diskriminačnými účinkami.

3. **Žalobné dôvody týkajúce sa sporných ustanovení smernice 2020/1057:**

Maďarská vláda predovšetkým navrhuje zrušenie článku 1 smernice 2020/1057, ktorý obsahuje „špecifické pravidlá týkajúce sa vysielania vodičov“. Podľa maďarskej vlády tieto „špecifické pravidlá“ sú protiprávne, keďže vodičov vykonávajúcich medzinárodnú prepravu nemožno považovať za osoby, ktoré vykonávajú nadnárodné opatrenie v zmysle článku 1 ods. 3 písm. a) smernice 96/71/ES, a preto sa na tieto osoby nemôžu vzťahovať vyššie uvedené ustanovenia smernice.

Subsidiárne maďarská vláda navrhuje zrušenie článku 1 ods. 6 smernice 2020/1057, keďže normotvorcovia porušili požiadavku rovnosti zaobchádzaniam, keďže výnimka týkajúca sa bilaterálnych dopravných operácií stanovená v článku 1 ods. 3 smernice sa nevzťahuje na tzv. kombinovanú dopravnú operáciu so sprievodom. Navyše maďarská vláda sa taktiež odvoláva v súvislosti s týmto ustanovením na absenciu posúdenia dopadu a v tomto kontexte na porušenie zásady proporcionality a zjavne nesprávne posúdenie zo strany normotvorcov.

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1054 z 15. júla 2020, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 561/2006, pokiaľ ide o minimálne požiadavky na maximálne denné a týždenné časy jazdy, minimálne prestávky a doby denného a týždenného odpočinku, a nariadenie (EÚ) č. 165/2014, pokiaľ ide o určovanie polohy prostredníctvom tachografov (Ú. v. EÚ L 249, 2020, s. 1).

([2]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1055 z 15. júla 2020, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EÚ) č. 1024/2012 s cieľom prispôsobiť ich vývoju v odvetví cestnej dopravy (Ú. v. EÚ L 249, 2020, s. 17).

([3]) Smernica Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1057 z 15. júla 2020, ktorou sa stanovujú špecifické pravidlá vo vzťahu k smernici 96/71/ES a smernici 2014/67/EÚ pre vysielanie vodičov v odvetví cestnej dopravy a ktorou sa mení smernica 2006/22/ES, pokiaľ ide o požiadavky týkajúce sa dodržiavania predpisov, a nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 (Ú. v. EÚ L 249, 2020, s. 49).

Žaloba podaná 23. októbra 2020 – Maltská republika/Európsky parlament, Rada Európskej únie

(Vec C-552/20)

(2021/C 19/39)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Maltská republika (v zastúpení: A. Buhagiar, splnomocnená zástupkyňa, D. Sarmiento Ramírez-Escudero, J. Sedano Lorenzo, abogados)

Žalovaní: Európsky parlament, Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil článok 5 ods. 1 písm. b) nariadenia 1071/2009 ([1]) a článok 8 ods. 2a nariadenia 1072/2009, ([2]) zmenené článkami 1 a 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1055 ([3]) z 15. júla 2020, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EÚ) č. 1024/2012 s cieľom prispôsobiť ich vývoju v odvetví cestnej dopravy,

— uložil Európskemu parlamentu a Rade povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby Maltská republika navrhuje zrušiť napadnuté opatrenia z dôvodov uvedených nižšie.

Prvý žalobný dôvod, ktorým sa navrhuje, aby Súdny dvor zrušil článok 1 ods. 3 nariadenia 2020/1055 (pravidlo „návratu vozidiel do domovskej krajiny“), keďže

— porušuje článok 91 ods. 2 ZFEÚ v spojení s článkom 11 ZFEÚ a článkom 37 Charty základných práv Európskej únie, a to vzhľadom na to, že bol prijatý bez zohľadnenia vplyvov na životné prostredie a má závažné dôsledky na dopravu,

— porušuje článok 5 ods. 4 ZEÚ a zásadu proporcionality, keďže nejde o najmenej obmedzujúce opatrenie a spôsobuje neprimeranú ujmu, pokiaľ ide o vzťah medzi nákladmi a výhodami z hľadiska životného prostredia a dopravy.

Druhý žalobný dôvod, ktorým sa navrhuje, aby Súdny dvor zrušil článok 2 ods. 4 písm. a) nariadenia 2020/1055 (pravidlo „prestávky pri kabotáži“), keďže

— porušuje článok 91 ods. 2 ZFEÚ z dôvodu, že žalovaní neprihliadli na závažný dopad opatrenia na dopravu,

— porušuje článok 5 ods. 4 ZEÚ a zásadu proporcionality, pretože výrazne obmedzuje schopnosť prevádzkovateľov nákladnej dopravy organizovať svoju logistiku a zabezpečovať hladkú prevádzku svojho vozidlového parku,

— porušuje články 20 a 21 Charty základných práv EÚ a zásadu rovnosti zaobchádzania, pretože nezohľadňuje osobitosti ostrovného členského štátu a jeho trhu s prepravou tovaru bez akéhokoľvek objektívneho odôvodnenia.

(1) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 z 21. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá týkajúce sa podmienok, ktoré je potrebné dodržiavať pri výkone povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy, a ktorým sa zrušuje smernica Rady 96/26/ES (Ú. v. EÚ L 300, 2009, s. 51).
(2) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 z 21. októbra 2009 o spoločných pravidlách prístupu nákladnej cestnej dopravy na medzinárodný trh (Ú. v. EÚ L 300, 2009, s. 72).
(3) Ú. v. EÚ L 249, 2020, s. 17.

Žaloba podaná 26. októbra 2020 – Poľská republika/Európsky parlament a Rada Európskej únie

(Vec C-553/20)

(2021/C 19/40)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Poľská republika (v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca)

Žalovaní: Európsky parlament, Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

— zrušiť článok 1 bod 6 písm. d) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1054 z 15. júla 2020, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 561/2006, pokiaľ ide o minimálne požiadavky na maximálne denné a týždenné časy jazdy, minimálne prestávky a doby denného a týždenného odpočinku, a nariadenie (EÚ) č. 165/2014, pokiaľ ide o určovanie polohy prostredníctvom tachografov ([1]),

— zaviazať Európsky parlament a Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

Subsidiárne pre prípad, ak by Súdny dvor usúdil, že napadnuté ustanovenie nariadenia 2020/1054 nemožno oddeliť od zvyšku tohto nariadenia bez zmeny jeho podstatného obsahu, Poľská republika navrhuje zrušiť nariadenie 2020/1054 v celom rozsahu.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Poľská republika uvádza voči napadnutým ustanoveniam nariadenia 2020/1054 nasledujúce výhrady:

1. porušenie zásady proporcionality (článok 5 ods. 4 ZEÚ) v dôsledku svojvoľného vymedzenia miest, v ktorých sú vodiči povinní využiť odpočinok;

2. porušenie článku 91 ods. 2 ZFEÚ v dôsledku prijatia opatrení bez zohľadnenia ich vplyvu na životnú úroveň a úroveň zamestnanosti v určitých regiónoch a prevádzku dopravných zariadení;

3. porušenie článku 94 ZFEÚ v dôsledku prijatia opatrení bez zohľadnenia ekonomickej situácie dopravcov;

4. porušenie zásady právnej istoty z dôvodu, že ustanovenie bolo formulované nepresne a spôsobom neumožňujúcim stanoviť povinnosti, ktoré z neho vyplývajú;

5. porušenie článku 11 ZFEÚ a článku 37 Charty základných práv Európskej únie v dôsledku nezohľadnenia požiadaviek ochrany životného prostredia.

Poľská republika konkrétne tvrdí, že napadnuté ustanovenie porušuje zásadu proporcionality. V dôsledku prijatia nevhodných kritérií rozhodujúcich o tom, v ktorých miestach sú vodiči povinní využiť odpočinok, bola porušená zásada slobodného využívania času vodičom počas odpočinku, vyplývajúca z nariadenia 561/2006. Súčasne boli dopravcom uložené neprimerané povinnosti, ktoré majú negatívny vplyv nielen na situáciu jednotlivých podnikov, najmä malých a stredných, a na trh dopravných služieb, ale aj na životné prostredie. Negatívne dôsledky uplatňovania napadnutého ustanovenia pociťujú obzvlášť podniky z krajín nachádzajúcich sa mimo centra Európskej únie. Súčasne prijaté ustanovenie nie je objektívne odôvodnené vo vzťahu k situácii vodičov. Takisto neodzrkadľuje špecifickú povahu regulovaných služieb.

([1]) Ú. v. EÚ L 249, 2020, s. 1.

Žaloba podaná 26. októbra 2020 – Poľská republika/Európsky parlament a Rada Európskej únie

(Vec C-554/20)

(2021/C 19/41)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Poľská republika (v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca)

Žalovaní: Európsky parlament, Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

— zrušiť nasledujúce ustanovenia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1055 z 15. júla 2020, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 1071/2009, (ES) č. 1072/2009 a (EÚ) č. 1024/2012 s cieľom prispôsobiť ich vývoju v odvetví cestnej dopravy:

a) článok 1 bod 3 v rozsahu, v akom toto ustanovenia vkladá do článku 5 nariadenia č. 1071/2009 ([1]) odsek 1 písm. b) a g);

b) článok 2 bod 4 písm. a) týkajúci sa odseku 2a v článku 8 nariadenia 1072/2009 ([2]);

c) článok 2 bod 5 písm. b) týkajúci sa odseku 7 v článku 10 nariadenia 1072/2009,

— zaviazať Európsky parlament a Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

Subsidiárne pre prípad, ak by Súdny dvor usúdil, že napadnuté ustanovenia nariadenia 2020/1055 nemožno oddeliť od zvyšku tohto nariadenia bez zmeny jeho podstatného obsahu, Poľská republika navrhuje zrušiť nariadenie 2020/1055 v celom rozsahu.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Poľská republika uvádza voči napadnutým ustanoveniam nariadenia 2020/1055 nasledujúce výhrady:

1. Pokiaľ ide o článok 1 bod 3 v rozsahu, v akom toto ustanovenia vkladá do článku 5 nariadenia č. 1071/2009 odsek 1 písm. b):

a) porušenie zásady proporcionality (článok 5 ods. 4 ZEÚ), článku 91 ods. 2 ZFEÚ a článku 94 ZFEÚ v dôsledku zavedenia povinnosti návratu vozidiel do operačného centra aspoň každých osem týždňov;

b) porušenie článku 11 ZFEÚ a článku 37 Charty základných práv Európskej únie v dôsledku nezohľadnenia požiadaviek ochrany životného prostredia;

2. Pokiaľ ide o článok 1 bod 3 v rozsahu, v akom toto ustanovenia vkladá do článku 5 nariadenia č. 1071/2009 odsek 1 písm. g):

a) porušenie zásady proporcionality (článok 5 ods. 4 ZEÚ) v dôsledku zavedenia svojvoľných požiadaviek týkajúcich sa počtu vozidiel, ktoré musia mať k dispozícii dopravcovia, a ktoré sa týkajú umiestňovania vodičov v operačnom centre v štáte sídla;

b) porušenie zásady právnej istoty v dôsledku stanovenia nepresných požiadaviek týkajúcich sa počtu vozidiel, ktoré musia mať k dispozícii dopravcovia, a ktoré sa týkajú umiestňovania vodičov v operačnom centre v štáte sídla;

c) porušenie článku 11 ZFEÚ a článku 37 Charty základných práv Európskej únie v dôsledku nezohľadnenia požiadaviek ochrany životného prostredia;

3. Pokiaľ ide o článok 2 bod 4 písm. a):

a) porušenie zásady proporcionality (článok 5 ods. 4 ZEÚ), článku 91 ods. 2 ZFEÚ a článku 94 ZFEÚ v dôsledku zavedenia povinnej prestávky vo vykonávaní kabotážnej prepravy;

b) porušenie článku 11 ZFEÚ a článku 37 Charty základných práv Európskej únie v dôsledku nezohľadnenia požiadaviek ochrany životného prostredia;

4. Pokiaľ ide o článok 2 bod 5 písm. b):

a) porušenie zásady proporcionality (článok 5 ods. 4 ZEÚ), článku 91 ods. 2 ZFEÚ a článku 94 ZFEÚ v dôsledku umožnenia členským štátom, aby zaviedli obmedzenia v oblasti vykonávania kabotážnej prepravy pozostávajúce z počiatočných alebo konečných cestných úsekov, ktoré sú súčasťou kombinovanej dopravy medzi členskými štátmi;

b) porušenie článku 11 ZFEÚ a článku 37 Charty základných práv Európskej únie v dôsledku nezohľadnenia požiadaviek ochrany životného prostredia.

Poľská republika konkrétne tvrdí, že napadnuté ustanovenia porušujú zásadu proporcionality. V dôsledku prijatia nevhodných kritérií rozhodujúcich o obmedzení možnosti vykonávania kabotážnej prepravy a cross-trade, boli dopravcom uložené neprimerané povinnosti, ktoré majú negatívny vplyv nielen na situáciu jednotlivých podnikov a na trh služieb dopravy, ale rovnako aj na životné prostredie a na fungovanie dopravnej infraštruktúry.

Negatívne vplyvy uplatnenia napadnutých ustanovení pociťujú obzvlášť podniky z krajín nachádzajúcich sa mimo centra Európskej únie. Súčasne prijaté riešenia nie sú objektívne odôvodnené vo vzťahu k situácii vodičov. Neodzrkadľujú ani špecifickú povahu regulovaných služieb.

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 z 21. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá týkajúce sa podmienok, ktoré je potrebné dodržiavať pri výkone povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy, a ktorým sa zrušuje smernica Rady 96/26/ES (Ú. v. EÚ L 300, 2009, s. 51).

([2]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 z 21. októbra 2009 o spoločných pravidlách prístupu nákladnej cestnej dopravy na medzinárodný trh (Ú. v. EÚ L 300, 2009, s. 72).

Žaloba podaná 26. októbra 2020 – Poľská republika/Európsky parlament a Rada Európskej únie

(Vec C-555/20)

(2021/C 19/42)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Poľská republika (v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca)

Žalovaní: Európsky parlament, Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

— Zrušiť články 1 ods. 3, 4, 6, 7 a 9 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1057 z 15. júla 2020, ktorou sa stanovujú špecifické pravidlá vo vzťahu k smernici 96/71/ES a smernici 2014/67/EÚ pre vysielanie vodičov v odvetví cestnej dopravy a ktorou sa mení smernica 2006/22/ES, pokiaľ ide o požiadavky týkajúce sa dodržiavania predpisov, a nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 ([1]),

— zaviazať Európsky parlament a Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

— subsidiárne pre prípad, že Súdny dvor usúdi, že napadnuté ustanovenia smernice 2020/1057 nemožno oddeliť od zvyšku tejto smernice bez zmeny jej podstatného obsahu, zrušiť túto smernicu v celom rozsahu.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Poľská republika navrhuje, aby Súdny dvor zrušil články 1 ods. 3, 4, 6, 7 a 9 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1057 z 15. júla 2020, ktorou sa stanovujú špecifické pravidlá vo vzťahu k smernici 96/71/ES a smernici 2014/67/EÚ pre vysielanie vodičov v odvetví cestnej dopravy a ktorou sa mení smernica 2006/22/ES, pokiaľ ide o požiadavky týkajúce sa dodržiavania predpisov, a nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 a aby zaviazal Európsky parlament a Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

Subsidiárne pre prípad, že Súdny dvor usúdi, že napadnuté ustanovenia smernice (EÚ) 2020/1057 nemožno oddeliť od zvyšku smernice bez zmeny jej podstatného obsahu, Poľská republika navrhuje zrušiť túto smernicu v celom rozsahu.

Vo vzťahu k článkom 1 ods. 3, 4, 6 a 7 smernice (EÚ) 2020/1057 Poľská republika uvádza tieto žalobné dôvody:

1. Porušenie zásady proporcionality (článok 5 ods. 4 ZEÚ) v dôsledku stanovenia nevhodných kritérií na uplatňovanie ustanovení smernice 96/71/ES a smernice 2014/67/EÚ na prepravy.

2. Porušenie článku 91 ods. 2 ZFEÚ prijatím opatrení bez zohľadnenia ich vplyvov na životnú úroveň a úroveň zamestnanosti v určitých regiónoch a prevádzku dopravných zariadení.

3. Porušenie článku 94 ZFEÚ prijatím opatrení bez zohľadnenia hospodárskej situácie dopravcov.

4. Porušenie článku 11 ZFEÚ a článku 37 Charty základných práv Európskej únie v dôsledku nerešpektovania požiadavky ochrany životného prostredia.

Vo vzťahu k článku 9 ods. 1 smernice (EÚ) 2020/1057 Poľská republika uvádza, že stanovením príliš krátkej lehoty na prebratie smernice bola porušená zásada proporcionality (článok 5 ods. 4 ZEÚ), zásada právnej istoty a článok 94 ZFEÚ.

Poľská republika predovšetkým tvrdí, že napadnuté ustanovenia porušujú zásadu proporcionality. Keďže boli stanovené nevhodné kritériá, ktoré majú pre vodičov nákladných vozidiel, na ktorých sa uplatňujú ustanovenia smerníc 96/71/ES a 2014/67/EÚ, rozhodujúci význam, bola dopravným podnikom uložená neprimeraná záťaž, ktorá má negatívny vplyv nie len na situáciu jednotlivých podnikov na trhu, ale aj na životné prostredie. Negatívny vplyv napadnutých ustanovení postihuje najmä hospodárske subjekty zo štátov, ktoré sídli mimo centra Európskej únie. Navyše nemožno zvolené riešenia vo vzťahu k situácii vodičov nákladných vozidiel považovať za objektívne odôvodnené. Neodrážajú ani špecifický charakter regulovaných služieb.

([1]) Ú. v. EÚ L 249, 2020, s. 49.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administratīvā rajona tiesa (Lotyšsko) 28. októbra 2020 – SIA Rodl & Partner/Valsts ieņēmumu dienests

(Vec C-562/20)

(2021/C 19/43)

Jazyk konania: lotyština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administratīvā rajona tiesa

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: SIA Rodl & Partner

Žalovaná: Valsts ieņēmumu dienests

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 18 ods. 1 a 3 smernice 2015/849 ([1]) v spojení s prílohou III bodom 3 písm. b) tejto smernice vykladať v tom zmysle, že uvedené ustanovenia i) automaticky vyžadujú od poskytovateľa externých služieb účtovníctva, aby prijal opatrenia zvýšenej povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi z dôvodu, že klientom je mimovládna organizácia, a že osoba splnomocnená a zamestnaná klientom je štátny príslušník tretej krajiny s vysokým rizikom korupcie, v tomto prípade Ruskej federácie, s povolením na pobyt v Lotyšsku, a ii) automaticky vyžadujú, aby sa na uvedeného klienta vzťahovala vyššia miera rizika?

2. V prípade kladnej odpovede na predchádzajúcu otázku, možno považovať uvedený výklad článku 18 ods. 1 a 3 smernice 2015/849 za primeraný, a teda v súlade s článkom 5 ods. 4 prvým pododsekom Zmluvy o Európskej únii?

3. Má sa článok 18 smernice 2015/849 v spojení s prílohou III bodom 3 písm. b) tejto smernice vykladať v tom zmysle, že stanovuje automatickú povinnosť prijať opatrenia zvýšenej povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi vo všetkých prípadoch, keď je obchodný partner klienta, ale nie samotný klient, nejakým spôsobom prepojený s treťou krajinou s vysokou mierou korupcie, v tomto prípade s Ruskou federáciou?

4. Má sa článok 13 ods. 1 písm. c) a d) smernice 2015/849 vykladať v tom zmysle, že tieto ustanovenia stanovujú, že povinný subjekt musí pri prijímaní opatrení povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi získať od klienta kópiu zmluvy uzatvorenej medzi uvedeným klientom a treťou stranou, a preto sa preskúmanie tejto zmluvy na mieste považuje za nedostatočné?

5. Má sa článok 14 ods. 5 smernice 2015/849 vykladať v tom zmysle, že povinný subjekt musí uplatňovať opatrenia povinnej starostlivosti vo vzťahu k existujúcim obchodným klientom aj v prípade, keď nemožno zistiť významné zmeny v okolnostiach klienta, a keď lehota stanovená príslušným orgánom členských štátov na prijatie nových monitorovacích opatrení neuplynula, pričom uvedená povinnosť sa uplatňuje len vo vzťahu ku klientom, ktorí sú vysokorizikoví?

6. Má sa článok 60 ods. 1 a 2 smernice 2015/849 vykladať v tom zmysle, že pri zverejnení informácií o rozhodnutí, ktorým sa ukladá správna sankcia alebo opatrenie za porušenie vnútroštátnych ustanovení transponujúcich uvedenú smernicu, má príslušný orgán povinnosť zabezpečiť presný súlad zverejnených informácií s informáciami uvedenými v rozhodnutí?

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 2015, s. 73).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court (Írsko) 21. októbra 2020 – PF, MF/Minister for Agriculture, Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority

(Vec C-564/20)

(2021/C 19/44)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolatelia: PF, MF

Odporcovia: Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority

Prejudiciálne otázky

1. Obmedzuje sa orgán jedinej kontroly v členskom štáte pri oznamovaní a certifikovaní pre Európsku komisiu podľa článku 33 ods. 2 písm. a) a článku 34 nariadenia o kontrole ([1]) iba na oznámenie údajov o úlovkoch v určitom rybolovnom revíri zaznamenaných rybármi podľa článkov 14 a 15 tohto nariadenia, ak sa orgán jedinej kontroly z opodstatnených dôvodov domnieva, že zaznamenané údaje sú značne nespoľahlivé alebo má právo použiť primerané, vedecky platné metódy, aby spracoval a certifikoval zaznamenané údaje a získal tak presnejšie údaje o výlove na účely ich oznámenia Európskej komisii?

2. Môže úrad, ak tak uzná za vhodné, na základe primeraných dôvodov legálne využiť iné zdroje údajov ako sú licencie na rybolov, oprávnenia na rybolov, údaje systému monitorovania plavidiel, vyhlásenia o vykládke, záznamy o predaji a dokumenty o preprave?

([1]) Nariadenie Rady (ES) č. 1224/2009 z 20. novembra 2009, ktorým sa zriaďuje systém kontroly Spoločenstva na zabezpečenie dodržiavania pravidiel spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008, (ES) č. 1342/2008 a ktorým sa zrušujú nariadenia (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Köln (Nemecko) 29. októbra 2020 – DS/Deutsche Lufthansa AG

(Vec C-565/20)

(2021/C 19/45)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Köln

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: DS

Žalovaná: Deutsche Lufthansa AG

Prejudiciálna otázka

Považuje sa štrajk vlastných zamestnancov leteckého dopravcu, ktorý sa začal na podnet odborovej organizácie, za mimoriadnu okolnosť v zmysle článku 5 ods. 3 nariadenia (ES) č. 261/2004 ([1])?

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal 29. októbra 2020 Općinski građanski sud u Zagrebu (Chorvátsko) – A. H./Zagrebačka banka d.d.

(Vec C-567/20)

(2021/C 19/46)

Jazyk konania: chorvátčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Općinski građanski sud u Zagrebu

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: A. H.

Žalovaná: Zagrebačka banka d.d.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 6 ods. 1 smernice 93/13 ([1]) o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v súlade s výkladom tohto článku v judikatúre Súdneho dvora, najmä vo veci Dunai, C-118/17, vykladať v tom zmysle, že zásah zákonodarcu do vzťahov medzi spotrebiteľom v postavení dlžníka a bankou nemôže zbaviť spotrebiteľa práva napadnúť na súde zmluvné podmienky pôvodnej zmluvy alebo dodatku k zmluve uzavretého na základe zákona, a to s cieľom uplatniť si nárok na vrátenie všetkých výhod, ktoré v neprospech spotrebiteľa neoprávnene získala banka v dôsledku uplatnenia nekalých zmluvných podmienok, v situácii, keď spotrebiteľ pristúpil k zmene pôvodného zmluvného vzťahu dobrovoľne na základe zákonnej povinnosti uloženej bankám v dôsledku zásahu zákonodarcu a spočívajúcej v ponúknutí spotrebiteľovi takejto možnosti a nie priamo na základe zákona predstavujúceho zásah, ako to bolo vo veci Dunai?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, je vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje v konaní medzi dvoma subjektmi, a to dlžníkom a bankou, a ktorý nemôže ustanovenia vnútroštátneho Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju [zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon o spotrebiteľskom úvere], tak ako ich vyložil Vrhovni sud (Najvyšší súd, Chorvátsko), vykladať spôsobom, ktorý je v súlade s požiadavkami smernice 93/13, oprávnený a/alebo povinný neuplatňovať na základe tejto smernice a článkov 38 a 47 Charty základných práv Európskej únie tento vnútroštátny zákon, tak ako ho vyložil Najvyšší súd?

([1]) Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288.

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 18. novembra 2020 – Aquind/ACER

(Vec T-735/18) [1]

(„Energetika – Článok 17 nariadenia (ES) č. 714/2009 – Rozhodnutie ACER, ktorým sa zamieta žiadosť o výnimku týkajúcu sa nových spojovacích vedení – Odvolanie podané odvolacej rade ACER – Intenzita preskúmania“)

(2021/C 19/47)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Aquind Ltd (Wallsend, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: S. Goldberg, C. Davis, solicitors a E. White, avocat)

Žalovaná: Agentúra pre spoluprácu regulačných orgánov v oblasti energetiky (v zastúpení: P. Martinet, E. Tremmel, C. Gence-Creux a A. Hofstadter, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie jednak rozhodnutia odvolacej rady ACER A-001-2018 zo 17. októbra 2018, ktorým táto odvolacia rada potvrdila rozhodnutie ACER č. 05/2018 z 19. júna 2018 o zamietnutí žiadosti o výnimku týkajúcu sa elektrického spojovacieho vedenia spájajúceho britské a francúzske prenosové sústavy elektriny, a jednak uvedeného rozhodnutia ACER

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie odvolacej rady Agentúry pre spoluprácu regulačných orgánov v oblasti energetiky (ACER) A-001-2018 zo 17. októbra 2018 sa zrušuje.

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.

3. ACER znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania spoločnosti Aquind Ltd.

[1] Ú. v. EÚ C 103, 18.3.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 18. novembra 2020 – Topcart/EUIPO – Carl International (TC CARL)

(Vec T-377/19) [1]

(„Ochranná známka Európskej únie – Konanie o námietke – Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie TC CARL – Staršia obrazová národná ochranná známka CARL TOUCH – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámeny – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)

(2021/C 19/48)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Topcart GmbH (Wiesbaden, Nemecko) (v zastúpení: M. Hoffmann, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Walicka, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Carl International (Limonest, Francúzsko) (v zastúpení: B. Müller, advokátka)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 2. apríla 2019 (vec R 1826/2018 2) týkajúcemu sa konania o námietke medzi spoločnosťami Carl International a Topcart

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. Topcart GmbH je povinná nahradiť trovy konania.

(1) Ú. v. EÚ C 270, 12.8.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 18. novembra 2020 – Topcart/EUIPO – Carl International (TC CARL)

(Vec T-378/19) (1)

(„Ochranná známka Európskej únie – Konanie o námietke – Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie TC CARL – Staršia obrazová národná ochranná známka CARL TOUCH – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámeny – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)

(2021/C 19/49)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Topcart GmbH (Wiesbaden, Nemecko) (v zastúpení: M. Hoffmann, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Walicka, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Carl International (Limonest, Francúzsko) (v zastúpení: B. Müller, advokátka)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 2. apríla 2019 (vec R 1617/2018-2) týkajúcemu sa konania o námietke medzi spoločnosťami Carl International a Topcart

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. Topcart GmbH je povinná nahradiť trovy konania.

(1) Ú. v. EÚ C 270, 12.8.2019.

Rozsudok Všeobecného súdu z 18. novembra 2020 – LG Electronics/EUIPO – Staszewski (K7)

(Vec T-21/20) [1]

(„Ochranná známka Európskej únie – Námietkové konanie – Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie K7 – Staršia slovná ochranná známka Európskej únie k7 – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámeny – Podobnosť tovarov – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)

(2021/C 19/50)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: LG Electronics, Inc. (Soul, Južná Kórea) (v zastúpení: R. Schiffer, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Folliard-Monguiral a V. Ruzek, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Miłosz Staszewski (Wrocław, Poľsko) (v zastúpení: E. Gryc-Zerych, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO z 31. októbra 2019 (vec R 401/2019-1) týkajúcemu sa námietkového konania medzi pánom Staszewskim a spoločnosťou LG Electronics

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. LG Electronics je povinná nahradiť trovy konania.

[1] Ú. v. EÚ C 68, 2.3.2020.

Uznesenie Všeobecného súdu z 13. novembra 2020 – UG/Komisia

(Vec T-571/17) [1]

(„Verejná služba – Zmluvní zamestnanci – Zmluva na dobu neurčitú – Článok 47 písm. c) bod i) PZOZ – Výpoveď s výpovednou dobou – Dohoda o vyčíslení výšky náhrady ujmy – Zastavenie konania“)

(2021/C 19/51)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: UG (v zastúpení: M. Richard a P. Junqueira de Oliveira, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: L. Radu Bouyon a B. Mongin, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podľa článku 270 ZFEÚ jednak na zrušenie rozhodnutia zo 17. októbra 2016, ktorým Úrad Komisie pre infraštruktúru a logistiku v Luxemburgu (OIL) vypovedal pracovnú zmluvu žalobkyne podľa článku 47 písm. c) bodu i) Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskej únie s účinnosťou od 20. augusta 2017, a jednak na náhradu majetkovej ujmy, ktorú žalobkyňa údajne utrpela v nadväznosti na toto rozhodnutie, ako aj nemajetkovej ujmy, ktorú údajne utrpela v dôsledku ponižujúceho zaobchádzania, ktorému bola vystavená z dôvodu svojej odborovej činnosti a čerpania rodičovskej dovolenky

Výrok

1. Konanie o výške peňažnej náhrady súvisiacej s rozhodnutím zo 17. októbra 2016, ktorým Úrad Európskej komisie pre infraštruktúru a logistiku v Luxemburgu (OIL) vypovedal pracovnú zmluvu UG, sa zastavuje.

2. Komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť polovicu trov konania UG. UG znáša polovicu svojich trov konania.

(1) Ú. v. EÚ C 357, 23.10.2017.

Uznesenie Všeobecného súdu z 30. októbra 2020 – Gáspár/Komisia

(Vec T-827/19) (1)

(„Žaloba o neplatnosť – Verejná služba – Prevod vnútroštátnych práv na dôchodok – Sťažnosť podaná po uplynutí lehoty troch mesiacov uvedenej v článku 90 ods. 2 Služobného poriadku – Neexistencia ospravedlniteľného omylu – Zjavná neprípustnosť“)

(2021/C 19/52)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Norbert Gáspár (Mensdorf, Luxembursko) (v zastúpení: R. Wardyn, avocat)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: B. Mongin a M. Brauhoff, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článku 270 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia úradu Komisie pre správu a úhradu individuálnych nárokov (PMO) z 23. mája 2018, ktorým sa potvrdzuje prevod dôchodkových nárokov, ktoré žalobca nadobudol pred vstupom do služby pre Úniu, do dôchodkového systému inštitúcií Európskej únie

Výrok

1. Žaloba sa odmieta ako zjavne neprípustná.

2. Pán Norbert Gáspár je povinný nahradiť trovy konania.

(1) Ú. v. EÚ C 61, 24.2.2020.

Uznesenie Všeobecného súdu z 19. novembra 2020 – Buxadé Villalba a i./Parlament

(Vec T-32/20) (1)

(„Žaloba o neplatnosť – Inštitucionálne právo – Člen Parlamentu – Zobratie na vedomie zvolenia dvoch španielskych zástupcov za európskych poslancov zo strany Európskeho parlamentu – Aktívna procesná legitimácia ďalších troch európskych poslancov – Neexistencia priamej dotknutosti – Návrh na vyhlásenie deklaratórneho rozsudku – Návrh čiastočne neprípustný a čiastočne podaný súdu, ktorý zjavne nemá právomoc o ňom rozhodnúť“)

(2021/C 19/53)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobcovia: Jorge Buxadé Villalba (Madrid, Španielsko) María Esperanza Araceli Aguilar Pinar (Madrid), Hermann Tertsch Del Valle-Lersundi (Madrid) (v zastúpení: M. Castro Fuertes, avocate)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: N. Görlitz a C. Burgos, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podľa článku 263 ZFEÚ na zrušenie zobratia na vedomie zvolenia pánov Carles Puigdemont i Casamajó a Antoni Comín i Oliveres za európskych poslancov zo strany Parlamentu, ktoré oznámil predseda Parlamentu na plenárnom zasadnutí 13. januára 2020

Výrok

1. Žaloba sa zamieta sčasti ako neprípustná a sčasti ako podaná súdu, ktorý zjavne nemá právomoc o nej rozhodnúť.

2. Konanie o návrhoch Španielskeho kráľovstva a pánov Carles Puigdemont i Casamajó a Antoni Comín i Oliveres na vstup do konania ako vedľajší účastníci konania sa zastavuje.

3. Páni Jorge Buxadé Villalba a Hermann Tertsch Del Valle-Lersundi a pani María Esperanza Araceli Aguilar Pinar znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskemu parlamentu.

4. Španielske kráľovstvo a páni Puigdemont i Casamajó a Comín i Oliveres znášajú trovy konania súvisiace s ich návrhmi na vstup do konania ako vedľajší účastníci konania.

(1) Ú. v. EÚ C 77, 9.3.2020.

Uznesenie Všeobecného súdu z 29. októbra 2020 – Isopix/Parlament

(Vec T-163/20) (1)

(„Žaloba o neplatnosť a žaloba o náhradu škody – Verejné zákazky na služby – Verejné obstarávanie – Poskytovanie fotografických služieb – Zamietnutie ponuky uchádzača a zadanie zákazky inému uchádzačovi – Zrušenie verejného obstarávania – Čiastočný zánik predmetu sporu – Čiastočné zastavenie konania – Súdny príkaz – Žaloba čiastočne podaná súdu, ktorý zjavne nemá právomoc na jej prejednanie“)

(2021/C 19/54)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Isopix SA (Ixelles, Belgicko) (v zastúpení: P. Van den Bulck a J. Fahner, avocats)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: K. Wójcik a E. Taneva, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Európskeho parlamentu z 24. marca 2020, ktorým sa zamieta ponuka predložená žalobkyňou v rámci verejného obstarávania COMM/DG/AWD/2019/854 nazvaného „Poskytovanie fotografických služieb – Fotografické zachytenie aktualít a inštitucionálnych činností Európskeho parlamentu“ a ktorým sa žalobkyňa informuje o zadaní zákazky inému uchádzačovi a listu Parlamentu zo 17. apríla 2020, ktorým sa žalobkyňa informuje o tom, že jej ponuka vo verejnom obstarávaní COMM/DG/AWD/2019/854 bola zamietnutá z dôvodu, že nespĺňa kritériá výberu týkajúce sa finančnej a hospodárskej spôsobilosti, a ďalej návrh primárne na základe článku 266 ZFEÚ na to, aby bola Parlamentu uložená povinnosť uskutočniť nové preskúmanie ponúk, a subsidiárne na základe článku 268 ZFEÚ na uloženie náhrady škody, ktorú žalobkyňa údajne utrpela

Výrok

1. Konanie o návrhu na zrušenie rozhodnutia Európskeho parlamentu z 24. marca 2020, ktorým sa zamieta ponuka predložená spoločnosťou Isopix SA v rámci verejného obstarávania COMM/DG/AWD/2019/854 nazvaného „Poskytovanie fotografických služieb – fotografické zachytenie aktualít a inštitucionálnych činností Európskeho parlamentu“ a ktorým sa táto spoločnosť informuje o zadaní zákazky inému uchádzačovi a listu Parlamentu zo 17. apríla 2020, ktorým sa uvedená spoločnosť informuje o tom, že jej ponuka vo verejnom obstarávaní COMM/DG/AWD/2019/854 bola zamietnutá z dôvodu, že nesplňa kritériá výberu týkajúce sa finančnej a hospodárskej spôsobilosti, sa zastavuje.

2. Žaloba sa v zostávajúcej časti zamieta, pretože bola podaná súdu, ktorý zjavne nemá právomoc na jej prejednanie.

3. Parlament je povinný nahradiť trovy konania, vrátane trov konania o nariadení predbežného opatrenia.

(1) Ú. v. EÚ C 191, 8.6.2020.

Uznesenie Všeobecného súdu zo 17. novembra 2020 – González Calvet/CRU

(Vec T-257/20) (1)

(„Žaloba o neplatnosť – Hospodárska a menová politika – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností (JMR) – Rozhodnutie, ktorým sa zamieta priznanie finančnej náhrady dotknutým akcionárom a veriteľom – Nedodržanie formálnych náležitostí – Článok 76 písm. d) rokovacieho poriadku – Zjavná neprípustnosť“)

(2021/C 19/55)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobcovia: Ramón González Calvet (Barcelona, Španielsko) a Joan González Calvet (Barcelona) (v zastúpení: P. Molina Bosch, avocat)

Žalovaná: Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (v zastúpení: S. Branca, J. King, L. Forestier a E. Muratori, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci H.-G. Kamann, F. Louis, V. Del Pozo Espinosa De Los Monteros a L. Hesse, avocats)

Predmet veci

Návrh podľa článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia SRB (SRB/EES/2020/52) zo 17. marca 2020, ktorým sa stanovuje, či je potrebné vyplatiť náhradu akcionárom a veriteľom, v súvislosti s ktorými sa vykonali opatrenia na riešenie krízovej situácie týkajúce sa Banco Popular Español S.A.

Výrok

1. Žaloba sa zamieta ako zjavne neprípustná.

2. Konanie o návrhu Španielskeho kráľovstva na vstup do konania ako vedľajší účastník konania sa zastavuje.

3. Páni Ramón González Calvet a Joan González Calvet znášajú svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy konania, ktoré vznikli Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií (SRB), s výnimkou trov konania týkajúcich sa návrhu Španielskeho kráľovstva na vstup do konania ako vedľajší účastník konania.

4. Páni González Calvet, SRB a Španielske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania v súvislosti s návrhom Španielskeho kráľovstva na vstup do konania ako vedľajší účastník konania.

(1) Ú. v. EÚ C 209, 22.6.2020.

Uznesenie Všeobecného súdu z 5. novembra 2020 – Moloko Beverage/EUIPO – Nexus Liquids (moloko)

(Vec T-383/20) (1)

(„Ochranná známka Európskej únie – Konanie o výmaze – Späťvzatie návrhu na vyhlásenie neplatnosti – Zastavenie konania“)

(2021/C 19/56)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Moloko Beverage GmbH (Göppingen, Nemecko) (v zastúpení: D. Wieland, avocate)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Walicka, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Nexus Liquids GmbH (Bad Salzuflen, Nemecko) (v zastúpení: F. Schembecker, avocat)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO z 18. marca 2020 (vec R 1485/2019-5) týkajúcemu sa konania o výmaze medzi spoločnosťami Nexus Liquids a Moloko Beverage

Výrok

1. Konanie sa zastavuje.

2. Spoločnosti Moloko Beverage GmbH a Nexus Liquids GmbH znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť polovicu trov konania Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).

(1) Ú. v. EÚ C 262, 10.8.2020.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 29. októbra 2020 – Facebook Ireland/Komisia

(Vec T-451/20 R)

(„Konanie o nariadení predbežného opatrenia – Hospodárska súťaž – Žiadosť o informácie – Článok 18 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1/2003 – Návrh na nariadenie predbežných opatrení – Naliehavosť – Fumus boni iuris – Zváženie záujmov“)

(2021/C 19/57)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Facebook Ireland Ltd (Dublin, Írsko) (v zastúpení: D. Jowell, QC, D. Bailey, barrister, J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria, M. Quayle, solicitors, a T. Oeyen, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: G. Conte, C. Urraca Caviedes a C. Sjödin, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článkoch 278 a 279 ZFEÚ na odklad výkonu rozhodnutia Komisie C(2020) 3011 final zo 4. mája 2020 o konaní podľa článku 18 ods. 3 a článku 24 ods. 1 písm. d) nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 (vec AT.40628 – Praktiky Facebooku v oblasti dát)

Výrok

1. Výkon článku 1 rozhodnutia Európskej komisie C(2020) 3011 final zo 4. mája 2020 o konaní podľa článku 18 ods. 3 a článku 24 ods. 1 písm. d) nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 (vec AT.40628 – Praktiky Facebooku v oblasti dát) sa odkladá v rozsahu, v akom sa povinnosť v ňom uložená týka dokumentov, ktoré nemajú súvislosť s obchodnými činnosťami spoločnosti Facebook Ireland Ltd a ktoré obsahujú citlivé osobné údaje, a dokým sa zrealizuje opatrenie uvedené v bode 2 výroku.

2. Facebook Ireland identifikuje dokumenty, ktoré obsahujú údaje uvedené v bode 1 výroku a odošle ich Komisii na samostatnom elektronickom nosiči. Tieto dokumenty budú následne umiestnené do virtuálnej dátovej sály, ktorá bude prístupná čo najmenšiemu počtu členov personálu poverených vyšetrovaním, a to za prítomnosti (virtuálnej alebo fyzickej) zodpovedajúceho počtu advokátov spoločnosti Facebook Ireland. Členovia personálu poverení vyšetrovaním preskúmajú a vyberú predmetné dokumenty, pričom predtým, než pridajú dokumenty považované za relevantné do zložky, dajú advokátom spoločnosti Facebook Ireland možnosť sa k nim vyjadriť. V prípade nesúhlasu vo veci kvalifikácie dokumentu budú mať advokáti spoločnosti Facebook Ireland právo vysvetliť dôvody svojho nesúhlasu. V prípade trvajúceho nesúhlasu bude Facebook Ireland môcť požiadať riaditeľa pre informácie, komunikáciu a médiá generálneho riaditeľstva Komisie pre hospodársku súťaž o rozhodnutie sporu.

3. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa v zostávajúcej časti zamieta.

4. Uznesenie z 24. júla 2020, Facebook Ireland/Komisia (T-451/20 R), sa zrušuje.

5. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 29. októbra 2020 – Facebook Ireland/Komisia

(Vec T-451/20 R)

(„Konanie o nariadení predbežného opatrenia – Hospodárska súťaž – Žiadosť o informácie – Článok 18 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1/2003 – Návrh na nariadenie predbežných opatrení – Naliehavosť – Fumus boni iuris – Zváženie záujmov“)

(2021/C 19/58)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Facebook Ireland Ltd (Dublin, Írsko) (v zastúpení: D. Jowell, QC, D. Bailey, barrister, J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria, M. Quayle, solicitors, a T. Oeyen, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: G. Conte, C. Urraca Caviedes a C. Sjödin, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článkoch 278 a 279 ZFEÚ na odklad výkonu rozhodnutia Komisie C(2020) 3013 final zo 4. mája 2020 o konaní podľa článku 18 ods. 3 a článku 24 ods. 1 písm. d) nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 (vec AT.40684 – Facebook Marketplace)

Výrok

1. Výkon článku 1 rozhodnutia Európskej komisie C(2020) 3013 final zo 4. mája 2020 o konaní podľa článku 18 ods. 3 a článku 24 ods. 1 písm. d) nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 (vec AT.40684 – Facebook Marketplace) sa odkladá v rozsahu, v akom sa povinnosť v ňom uložená týka dokumentov, ktoré nemajú súvislosť s obchodnými činnosťami spoločnosti Facebook Ireland Ltd a ktoré obsahujú citlivé osobné údaje, a dokým sa zrealizuje opatrenie uvedené v bode 2 výroku.

2. Facebook Ireland identifikuje dokumenty, ktoré obsahujú údaje uvedené v bode 1 výroku a odošle ich Komisii na samostatnom elektronickom nosiči. Tieto dokumenty budú následne umiestnené do virtuálnej dátovej sály, ktorá bude prístupná čo najmenšiemu počtu členov personálu poverených vyšetrovaním, a to za prítomnosti (virtuálnej alebo fyzickej) zodpovedajúceho počtu advokátov spoločnosti Facebook Ireland. Členovia personálu poverení vyšetrovaním preskúmajú a vyberú predmetné dokumenty, pričom predtým, než pridajú dokumenty považované za relevantné do zložky, dajú advokátom spoločnosti Facebook Ireland možnosť sa k nim vyjadriť. V prípade nesúhlasu vo veci kvalifikácie dokumentu budú mať advokáti spoločnosti Facebook Ireland právo vysvetliť dôvody svojho nesúhlasu. V prípade trvajúceho nesúhlasu bude Facebook Ireland môcť požiadať riaditeľa pre informácie, komunikáciu a médiá generálneho riaditeľstva Komisie pre hospodársku súťaž o rozhodnutie sporu.

3. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa v zostávajúcej časti zamieta.

4. Uznesenie z 24. júla 2020, Facebook Ireland/Komisia (T-452/20 R), sa zrušuje.

5. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

Žaloba podaná 30. septembra 2020 – LA International Cooperation/Komisia

(Vec T-609/20)

(2021/C 19/59)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: LA International Cooperation Srl (Miláno, Taliansko) (v zastúpení: B. O'Connor, solicitor a M. Hommé, lawyer)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Komisie priamo adresované žalobkyni z 20. júla 2020 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie"), ktorým sa žalobkyňa vylučuje z účasti na postupoch verejného obstarávania, ktoré sa riadia rozpočtom EÚ a 11. Európskym rozvojovým fondom, alebo z výberových konaní na čerpanie finančných prostriedkov Únie podľa nariadenia (EÚ, Euratom) č. 2018/1046 ([1]) a na vykonávanie finančných zdrojov z Európskeho rozvojového fondu, na ktoré sa vzťahuje nariadenie 2018/1877, ([2]) a

— uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza šestnásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení zásady riadnej správy vecí verejných, zákazu zneužitia práv, povinnosti náležitej starostlivosti a nariadenia (EÚ, Euratom) č. 883/2013. ([3])

2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že OLAF nekomunikoval so žalobkyňou správne, čím porušil jej právo na obranu, povinnosť náležitej starostlivosti a právo na spravodlivý proces.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článkov 7 a 9 nariadenia (EÚ, Euratom) č. 883/2013 a práva na riadnu správu vecí verejných, náležitej starostlivosti a práva na spravodlivý proces.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 9 ods. 4 základného nariadenia OLAF a práva na spravodlivý proces a povinnosti odôvodnenia.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že OLAF porušil článok 7 ods. 8 nariadenia (EÚ, Euratom) č. 883/2013 a zásadu riadnej správy vecí verejných.

6. Šiesty žalobný dôvod je založený na porušení článku 9 ods. 1 nariadenia (EÚ, Euratom) č. 883/2013 a práva na riadnu správu vecí verejných.

7. Siedmy žalobný dôvod, podľa ktorého komisia EDES porušila články 41, 47, 48 a 54 Charty základných práv tým, že uskutočnila predbežnú právnu klasifikáciu skutočností zistených OLAF-om.

8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že vypracovaná záverečná správa OLAF-u neumožnila komisii EDES vykonať nezávislé posúdenie a správne posúdiť dôležitosť vyhlásenia žalobkyne, čo je v rozpore so zásadou riadnej správy vecí verejných a článkami 135 až143 nariadenia o rozpočtových pravidlách.

9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že ani lobing, ani odmena za úspech nie sú protiprávne samy osebe a pri takomto predpoklade došlo k porušeniu zásady riadnej správy vecí verejných.

10. Desiaty žalobný dôvod je založený na nesprávnosti jadra záverov napadnutého rozhodnutia, ktoré sa týkajú žalobkyne, pretože komisia EDES a menovací orgán (DG NEAR) porušili základné práva žalobkyne, najmä zásadu riadnej správy vecí verejných, povinnosť náležitej starostlivosti, pričom napadnuté rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené.

11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na porušení článku 13 ods. 2 rokovacieho poriadku komisie EDES a práva na obranu.

12. Dvanásty žalobný dôvod, podľa ktorého komisia EDES musela mať iné informácie ako je vypracovaná záverečná správa, čo je v rozpore s článkom 13 ods. 2 rokovacieho poriadku komisie EDES.

13. Trinásty žalobný dôvod je založený na tom, že záverečná správa OLAF-u bola vypracovaná v takom rozsahu, ktorý je v rozpore so zásadami riadnej správy vecí verejných, povinnosťou riadnej starostlivosti a zásadou spravodlivého procesu.

14. Štrnásty žalobný dôvod je založený na uložení sankcií na úrovni ovplyvnenej rôznymi porušeniami nariadenia (EÚ, Euratom) č. 883/2013, nariadenia o rozpočtových pravidlách a základných právnych zásad.

15. Pätnásty žalobný dôvod, podľa ktorého upravená záverečná správa nepreukazuje, že životopisy odborníkov sú falošné alebo vymyslené, takže napadnuté rozhodnutie je v tomto ohľade nedôvodné a porušuje zásadu riadnej správy vecí verejných, povinnosť náležitej starostlivosti a právo na obranu.

16. Šestnásty žalobný dôvod je založený na tom, že správa o operatívnej analýze OLAF-u bola nedostatočná vzhľadom na účel, na ktorý bola určená, čo je v rozpore so zásadou riadnej správy vecí verejných a právom na obranu.

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2018/1046 z 18. júla 2018 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, o zmene nariadení (EÚ) č. 1296/2013, (EÚ) č. 1301/2013, (EÚ) č. 1303/2013, (EÚ) č. 1304/2013, (EÚ) č. 1309/2013, (EÚ) č. 1316/2013, (EÚ) č. 223/2014, (EÚ) č. 283/2014 a rozhodnutia č. 541/2014/EÚ a o zrušení nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012 (Ú. v. EÚ L 193, 2018, s. 1).

([2]) Nariadenie Rady (EÚ) 2018/1877 z 26. novembra 2018 o finančných pravidlách, ktoré sa vzťahujú na 11. Európsky rozvojový fond a o zrušení nariadenia (EÚ) 2015/323 (Ú. v. EÚ L 307, 3.12.2018, s. 1).

([3]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 z 11. septembra 2013 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), ktorým sa zrušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nariadenie Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Ú. v. EÚ L 248, 18.9.2013, s. 1).

Žaloba podaná 15. októbra 2020 – OG/EDA

(Vec T-632/20)

(2021/C 19/60)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: OG (v zastúpení: S. Pappas a N. Kyriazopoulou, lawyers)

Žalovaná: Európska obranná agentúra (EDA)

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Európskej obrannej agentúry z 13. decembra 2019 o nezaradení žalobcu do rezervného zoznamu uchádzačov vhodných na prijatie,

— zrušil rozhodnutie riaditeľa EDA, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalobcu proti rozhodnutiu EDA z 13. decembra 2019, a to v rozsahu, v akom obsahuje ďalšie odôvodnenie, a

— uložil povinnosť náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú žalobca utrpel, vo výške 3 000 eur (tritisíc eur),

— rozhodol, že žalovaná znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania žalobcu.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení podstatnej procesnej náležitosti odôvodnenia.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásad rovnosti zaobchádzania, transparentnosti, objektivity a riadnej správy vecí verejných.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení oznámenia o voľnom pracovnom mieste, protiprávnom alebo nedostatočnom odôvodnení a zjavne nesprávnom posúdení, ktoré má vplyv na posúdenie kvalifikácie žalobcu v súvislosti s obsadzovaným pracovným miestom.

Žaloba podaná 20. októbra 2020 – Leonine Distribution/Komisia

(Vec T-641/20)

(2021/C 19/61)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Leonine Distribution GmbH (Mníchov, Nemecko) (v zastúpení: J. Kreile, lawyer)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil vykonávacie rozhodnutie Komisie C(2020) 5515 final z 10. augusta 2020, ktorým sa preskúmava zákonnosť aktu Výkonnej agentúry pre vzdelávanie, audiovizuálny sektor a kultúru v súlade s nariadením Rady (ES) 58/2003 ([1]),

— uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza osem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na pochybení Komisie pri výklade znenia dokumentov výzvy.

   — výhrada smeruje k tomu, že zo znenia nemožno urobiť záver, že rozhodujúcou pre klasifikovanie žiadateľa ako európskej spoločnosti je štátna príslušnosť „konečných akcionárov“ a nie iba priamych akcionárov.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia pochybila, keď odmietla KKR European Fund IV LP ako konečného európskeho vlastníka spoločnosti LEONINE Distribution.

   — žalobkyňa tvrdí, že už EACEA vychádzala z toho, že KKR European Fund IV LP je potrebné považovať za „konečného vlastníka“ žalobkyne.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia pochybila, keď svoje rozhodnutie založila na údajnom nedostatku informácií o akcionárskej štruktúre KKR European Fund IV LP.

   — na účely posúdenia oprávnenosti žalobkyne nie je dôležitá podrobná štruktúra jednotlivých investorov fondu, ale iba väčšinový podiel, a to zaistený, európskych akcionárov.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia dostatočne nezohľadnila skutkové okolnosti prípadu a ciele nariadenia (EÚ) č. 1295/2013 („nariadenie o kreatívnej Európe“) ([2])

   — Komisia svoje rozhodnutie založila na nepreukázanom tvrdení, že požadované financovanie by bolo prevedené do tretích krajín,

   — Komisia vo svojom rozhodnutí neskúmala ciele predpisov o financovaní.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že rozhodnutie Komisie odporuje cieľom uplatniteľných usmernení o financovaní.

   — zamietnutie spôsobilosti žalobkyne získať financovanie je nezlučiteľné s cieľmi nariadenia o kreatívnej Európe.

6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že rozhodnutie Komisie je v rozpore s pojmom „európske dielo“ podľa nariadenia o kreatívnej Európe.

— pojem „európske dielo“, ktorý je definovaný v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ ([3]), je všeobecne zrozumiteľný a nie je zlučiteľný s reštriktívnym poňatím Komisie, pokiaľ ide o oprávnenosť získať financovanie.

7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že rozhodnutie Komisie porušuje zásadu proporcionality.

— poskytnutie financovania z programu MEDIA pod podmienkou jeho využitia v súlade s predpismi o financovaní by predstavovalo rovnako účinné, ale menej obmedzujúce riešenie.

8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia neoprávnene nezohľadnila ďalšie objasnenia, ktoré žalobkyňa zaslala v liste z 15. júla 2020.

— Komisia mala zohľadniť pripomienky žalobkyne, pretože neboli predložené neskoro a neboli teda vylúčené.

([1]) Nariadenie Rady (ES) č. 58/2003 z 19. decembra 2002, ktoré stanovuje štatút výkonných orgánov, ktorým majú byť zverené niektoré úlohy v rámci riadenia programov Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 11, 2003, s. 1).
([2]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1295/2013 z 11. decembra 2013, ktorým sa ustanovuje program Kreatívna Európa (2014 až 2020) a zrušujú rozhodnutia č. 1718/2006/ES, č. 1855/2006/ES a č. 1041/2009/ES (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 221).
([3]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách) (Ú. v. EÚ L 95, 2010, s. 1).

Žaloba podaná 23. októbra 2020 – NU/EUIPO

(Vec T-650/20)

(2021/C 19/62)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: NU (v zastúpení: S. Pappas a N. Kyriazopoulou, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie orgánu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) oprávneného uzatvárať pracovné zmluvy z 1. apríla 2020 o neobnovení zmluvy žalobcu,

— uložil žalovanému povinnosť náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá vznikla žalobcovi v dôsledku rozhodnutia o neobnovení jeho zmluvy, vo výške 20 000 eur (dvadsaťtisíc eur),

— uložiť žalovanému povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania žalobcu v tomto konaní.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na nedostatku právomoci.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení podstatnej procesnej náležitosti spočívajúcej v nezahrnutí hodnotiacej správy za rok 2019 do dialógu pred prijatím napadnutého rozhodnutia.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti náležitej starostlivosti tým, že správny orgán nezohľadnil zdravotné problémy žalobcu, hodnotiacu správu za rok 2019, ani všetky právne kritériá umožňujúce posúdiť výkon žalobcu.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na nezákonnom odôvodnení a/alebo zjavne nesprávnom posúdení.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na nesprávnom postupe vo fáze pred podaním žaloby, ktorý neviedol k riadnemu preskúmaniu rozhodnutia z 15. júla 2020 menovacím orgánom.

Žaloba podaná 27. októbra 2020 – Silex/Komisia a EASME

(Vec T-654/20)

(2021/C 19/63)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Silex Ipari Automatizálási Zrt. (Budapešť, Maďarsko) (v zastúpení: Á. Baratta, advokátka)

Žalované: Európska komisia a Výkonná agentúra pre malé a stredné podniky (EASME)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil oznámenie o dlhu, ktoré EASME vydala 18. augusta 2020, č. 3242009492 (ďalej len „oznámenie o dlhu“), v rozsahu v akom ukladá povinnosť zaplatiť sumu 55 454,44 eura,

— zrušil list so spisovou značkou Ref. Ares(2020)4309529 z 18. augusta 2020 (ďalej len „list“), ktorý odoslala EASME s pripojeným oznámením o dlhu, v rozsahu v akom ukladá povinnosť vrátiť sumu 48 238,75 eura za uvoľnenie príspevku do záručného fondu,

— zrušil list zaslaný spoločne s oznámením o dlhu, v rozsahu v akom konečná účtovná uzávierka uvádzaná v ňom kvalifikuje priame personálne náklady vo výške 210 423,11 eura, ako náklady na ktoré nemožno poskytnúť subvenciu,

— zrušil list zaslaný spoločne s oznámením o dlhu, v rozsahu v akom konečná účtovná uzávierka uvádzaná v ňom kvalifikuje nepriame náklady vo výške 52 605,78 eura, ako náklady na ktoré nemožno poskytnúť subvenciu,

— uložil EASME a Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia.

   EASME porušila svoju povinnosť odôvodnenia tým, že právne neodôvodnila tvrdenia uvádzané v oznámení o dlhu a v sprievodnom liste.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení zásady riadnej správy vecí verejných.

   EASME porušila zásadu riadnej správy vecí verejných tým, že:

   — neodpovedala k meritu veci v súvislosti s technickými informáciami a návrhmi žalobkyne a neodpovedala ani na žiadosti žalobkyne o zmenu zmluvy.

— nezabezpečila, aby v kritickej fáze projektu bol k dispozícii project officer.

— porušila článok 40 nariadenia (EÚ) č. 1290/2013 ([1]), v súvislosti s využitím nezávislých expertov na ktoré odkazuje jeho odsek 2, ako aj s požiadavkami uvedenými v jeho odseku 3, týkajúcimi sa konfliktu záujmov nezávislých expertov.

3. Tretí žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení.

EASME sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď v referenčnom liste zaslanom spolu s oznámením o dlhu konštatovala, že projekt v zásade nespĺňal celkové technické a komerčné ciele z dôvodu nezohľadnenia skutočností a dôkazov pri tom, ako sa dospelo k takému posúdeniu.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na porušení požiadavky proporcionality.

EASME porušila požiadavku proporcionality, keď za náklady, na ktoré nemožno poskytnúť subvenciu, považovala celkovo 263 028,89 eura z 804 020,75 eura, ktoré deklarovala žalobkyňa.

5. Piaty žalobný dôvod založený na porušení požiadaviek dobrej finančnej správy a najmä požiadaviek hospodárnosti a efektívnosti.

EASME nezohľadnila tvrdenia žalobkyne týkajúce sa vývoja potrieb trhu a s tým súvisiacej potreby zmeniť projekt.

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1290/2013 z 11. decembra 2013 , ktorým sa ustanovujú pravidlá účasti na programe Horizont 2020 – rámcový program pre výskum a inováciu (2014 – 2020) a pravidlá jeho šírenia, a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1906/2006 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 81).

Žaloba podaná 30. októbra 2020 – NV/eu-LISA

(Vec T-661/20)

(2021/C 19/64)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: NV (v zastúpení: S. Rodrigues a A. Champetier, lawyers)

Žalovaná: Agentúra Európskej únie na prevádzkové riadenie rozsiahlych informačných systémov v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie z 3. februára 2020 v rozsahu, v akom žalobcovi ukladá pokarhanie,

— v prípade potreby zrušil rozhodnutie z 3. augusta 2020, ktorým sa zamieta sťažnosť žalobcu z 9. apríla 2020,

— nariadil povinnosť peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú možno *ex aequo et bono* vyčísliť na sumu 5 000 eur,

— uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod predstavuje námietka nezákonnosti vo vzťahu k rozhodnutiu správnej rady (2015-014) o správnych vyšetrovaniach z 28. januára 2015.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení práva na obhajobu spolu s porušením článku 41 Charty základných práv Európskej únie a práva byť vypočutý a ďalej na porušení povinnosti mlčanlivosti.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článkov 12, 12a, 17 a 19 Služobného poriadku, porušení zásady riadnej správy vecí verejných a na zjavne nesprávnom posúdení.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 10 prílohy IX Služobného poriadku o disciplinárnom konaní a porušení povinnosti náležitej starostlivosti.

Žaloba podaná 9. novembra 2020 – Sam McKnight/EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL)

(Vec T-670/20)

(2021/C 19/65)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sam McKnight Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: V. von Bomhard a J. Fuhrmann, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Carolina Herrera Ltd (New York, New York, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie COOL GIRL – prihláška č. 16 681 975

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 25. augusta 2020 vo veci R 689/2019-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania, a v prípade, že spoločnosť Carolina Herrera vstúpi do konania, uložil povinnosť nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

— porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 11. novembra 2020 – Celler Lagravera/EUIPO – Cyclic Beer Farm (Cíclic)

(Vec T-673/20)

(2021/C 19/66)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Celler Lagravera, SLU (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: J.L. Rivas Zurdo, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Cyclic Beer Farm, SL (Barcelona, Španielsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie „Cíclic" – prihláška č. 17 948 980

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 18. augusta 2020 vo veci R 465/2020-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom zamietnutím žaloby podanej proti spoločnosti Celler Lagravera SLU potvrdzuje rozhodnutie námietkového oddelenia č. B 3 071 125, ktorým sa vyhovuje námietke podanej proti všetkým výrobkom s obrazovou ochrannou známkou Európskej únie č. 17 948 980 „Cíclic" označujúcou „vína" v triede 33 a

— uložil odporcovi alebo odporcom povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

Porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 12. novembra 2020 – Leonardo/Frontex

(Vec T-675/20)

(2021/C 19/67)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Leonardo SpA (Rím, Taliansko) (v zastúpení: M. Esposito, F. Caccioppoli a G. Calamo, avvocati)

Žalovaná: Európska pohraničná a pobrežná stráž

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd vo veci samej po preskúmaní dokumentov, ktorých sa týka žiadosť o prístup, a po nariadení ich sprístupnení alebo predložení, zrušil napadnuté rozhodnutie, a v dôsledku toho nariadil agentúre FRONTEX, aby jej bez ďalšieho omeškania poskytla prístup k dokumentom, ktorých sa žiadosť o prístup týka, a uložil agentúre Frontex povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Tato žaloba smeruje proti zamietnutiu žiadosti o prístup k dokumentom týkajúcim sa zadávacieho konania FRONTEX/OP/888/2019/JL/CG, ktoré je predmetom konania prejednávaného na Všeobecnom súde Európskej únie vo veci T-849/19 (vrátane rozhodnutí o zadaní zákazky, poznámok zo zadávacieho konania, dokumentácie predloženej úspešným uchádzačom a všetkých ostatných dokumentov založených do spisu z daného konania).

Na podporu žaloby žalobkyňa uvádza porušenie článku 4 ods. 1 písm. b), ods. 2 prvej zarážky a ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim vyd. 01/003, s. 331), smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/23/EÚ z 26. februára 2014 o udeľovaní koncesií (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 1), smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 65), a najmä ich článkov 28 a 21, článku 161 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2018/1046 z 18. júla 2018 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, o zmene nariadení (EÚ) č. 1296/2013, (EÚ) č. 1301/2013, (EÚ) č. 1303/2013, (EÚ) č. 1304/2013, (EÚ) č. 1309/2013, (EÚ) č. 1316/2013, (EÚ) č. 223/2014, (EÚ) č. 283/2014 a rozhodnutia č. 541/2014/EÚ a o zrušení nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012 (Ú. v. EÚ L 193, 2018, s. 1), rozhodnutia správnej rady [agentúry Frontex] č. 19 z 23. júla 2019 a článku 89 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2019/715 z 18. decembra 2018 o rámcovom nariadení o rozpočtových pravidlách pre subjekty zriadené podľa ZFEÚ a Zmluvy o Euratome a uvedené v článku 70 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2018/1046 (Ú. v. EÚ L 122, 2019, s. 1).

Subsidiárne žalobkyňa agentúre FRONTEX vytýka, že jej neposkytla ani čiastočný prístup k dokumentom.

Žaloba podaná 13. novembra 2020 – Dr. August Wolff/EUIPO – Combe International (Vagisan)

(Vec T-679/20)

(2021/C 19/68)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Nemecko) (v zastúpení: A. Thünken, lawyer)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Combe International Ltd (New York, New York, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: medzinárodný zápis ochrannej známky označujúci Európsku týkajúci sa slovnej ochrannej známky Vagisan – medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu č. 10 985 168

Konanie pred EUIPO: konanie o výmaze

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 3. septembra 2020 vo veci R 2459/2019-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zrušil rozhodnutie zrušovacieho oddelenia EUIPO č. 000018101 C z 11. septembra 2019;

— uložil EUIPO a prípadne vedľajšiemu účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy tohto konania a konania pred EUIPO.

Uvádzaný žalobný dôvod

— porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 11. novembra 2020 – Novelis/Komisia

(Vec T-680/20)

(2021/C 19/69)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Novelis Inc. (Mississauga, Ontario, Kanada) (v zastúpení: S. Völcker, T. Caspary a R. Benditz, lawyers)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— úplne alebo čiastočne zrušil rozhodnutie Komisie z 31. augusta 2020 vo veci M.9076 – *Novelis/Aleris,* ktorým sa zamieta žiadosť spoločnosti Novelis o jednomesačné predĺženie lehoty podľa ustanovenia 49 záväzkov *Novelis/Aleris,*

— uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie prijal zástupca generálneho riaditeľa Generálneho riaditeľstva pre hospodársku súťaž a nie kolégium komisárov, čo je v rozpore so zásadou kolegiality.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení práva žalobkyne byť vypočutý.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na nedostatočnom odôvodnení, ktoré žalobkyni bráni účinne využívať svoje právo na obhajobu.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie obsahuje viacero zjavne nesprávnych posúdení, a neberie do úvahy, že žalobkyňa má dobrý dôvod požiadať o predĺženie lehoty. Žalobkyňa ďalej tvrdí, že napadnuté rozhodnutie vzhľadom na jeho právne následky a dostupnosť viacerých menej zaťažujúcich možností porušuje zásadu proporcionality.

Žaloba podaná 13. novembra 2020 – OC/SEAE

(Vec T-681/20)

(2021/C 19/70)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: OC (v zastúpení: L. Levi a A. Champetier, avocates)

Žalovaná: Európska služba pre vonkajšiu činnosť

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vyhlásil túto žalobu za prípustnú a dôvodnú,

a v dôsledku toho

— zrušil rozhodnutie z 27. januára 2020 v rozsahu, v akom zamieta návrh žalobkyne na náhradu škody z 27. septembra 2019,

— v prípade potreby zrušil rozhodnutie zo 4. augusta 2020 v rozsahu, v akom zamieta sťažnosť žalobkyne zo 17. apríla 2020,

— uložil žalovanej povinnosť nahradiť nemajetkovú a finančnú ujmu žalobkyne, ktoré boli *ex aequo et bono* stanovené na sumy 20 000 eur a 580 889 eur,

— uložiť žalovanej povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 22a Služobného poriadku úradníkov Európskej únie, porušení článku 3.3 Charty úloh a zodpovedností správcov záloh ESVČ, porušení článku 3 Kódexu profesionálnych štandardov pre zamestnancov zodpovedných za finančné overovanie ESVČ a porušení článku 2 rozhodnutia vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku PROC HR(2011)008.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti náležitej starostlivosti. Žalobkyňa sa v tejto súvislosti osobitne domnieva, že o jej preložení bolo rozhodnuté bez dodržania zásady rovnocennosti pracovných miest a že jej preloženie nebolo s ohľadom na okolnosti prípadu odôvodnené záujmom služby.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení práva byť vypočutý a povinnosti odôvodnenia, ako aj na porušení ochrany osobných údajov a práva na rešpektovanie súkromného života.

Žaloba podaná 16. novembra 2020 – Legero Schuhfabrik/EUIPO – Rieker Schuh (Schuhwaren)

(Vec T-682/20)

(2021/C 19/71)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Rakúsko) (v zastúpení: M. Gail, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Rieker Schuh AG (Thayngen, Švajčiarsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ sporného dizajnu: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutý sporný dizajn: dizajn Spoločenstva č. 1 451 421-0185

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu EUIPO z 10. septembra 2020 vo veci R 1650/2019-3

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

— porušenie článkov 5 a 25 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 6/2002,

— porušenie článkov 6 a 25 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 6/2002,

— porušenie článku 7 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002,

— porušenie článku 62 druhej vety nariadenia Rady (ES) č. 6/2002,

— porušenie článku 62 prvej vety nariadenia Rady (ES) č. 6/2002.

Žaloba podaná 16. novembra 2020 – Legero Schuhfabrik/EUIPO – Rieker Schuh (Schuhwaren)

(Vec T-683/20)

(2021/C 19/72)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Rakúsko) (v zastúpení: M. Gail, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Rieker Schuh AG (Thayngen, Švajčiarsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ sporného dizajnu: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutý sporný dizajn: dizajn Spoločenstva č. 1 457 113-0405

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu EUIPO z 10. septembra 2020 vo veci R 1648/2019-3

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

— porušenie článkov 5 a 25 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 6/2002;

— porušenie článkov 6 a 25 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 6/2002;

— porušenie článku 7 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002;

— porušenie článku 62 druhej vety nariadenia Rady (ES) č. 6/2002;

— porušenie článku 62 prvej vety nariadenia Rady (ES) č. 6/2002.

Žaloba podaná 16. novembra 2020 – Legero Schuhfabrik/EUIPO – Rieker Schuh (Schuhwaren)

(Vec T-684/20)

(2021/C 19/73)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Rakúsko) (v zastúpení: M. Gail, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Rieker Schuh AG (Thayngen, Švajčiarsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ sporného dizajnu: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom

Dotknutý sporný dizajn: dizajn Spoločenstva č. 1 457 113-0075

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu EUIPO z 10. septembra 2020 vo veci R 1649/2019-3

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

— porušenie článkov 5 a 25 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 6/2002;

— porušenie článkov 6 a 25 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 6/2002;

— porušenie článku 7 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002;

— porušenie článku 62 druhej vety nariadenia Rady (ES) č. 6/2002;

— porušenie článku 62 prvej vety nariadenia Rady (ES) č. 6/2002.

Žaloba podaná 16. novembra 2020 – Jinan Meide Casting a iní/Komisia

(Vec T-687/20)

(2021/C 19/74)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Jinan Meide Casting Co. Ltd (Jinan, Čína) a 10 ďalších žalobcov (v zastúpení: R. Antonini, E. Monard a B. Maniatis, lawyers)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zrušil vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1210 z 19. augusta 2020, ktorým sa v nadväznosti na rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-650/17 opätovne ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz liateho príslušenstva so závitom na rúry alebo rúrky z kujnej liatiny a liatiny s guľôčkovým grafitom s pôvodom v Čínskej ľudovej republike vyrábaného spoločnosťou Jinan Meide Castings Co., Ltd. ([1]), a

— uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú sedem žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 10 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva ([2]) (ďalej len „základné nariadenie“) a všeobecnej zásady zákazu retroaktivity. Žalobcovia tvrdia, že podľa článku 10 ods. 1 základného nariadenia, keďže napadnuté nariadenie nadobudlo účinnosť 22. augusta 2020, sa clá mohli uplatňovať iba na výrobky, ktoré vstúpili do voľného obehu od 22. augusta 2020. Ustanovenia napadnutého nariadenia, ktoré stanovujú uloženie a výber daní od 15. mája 2013, preto údajne porušujú článok 10 ods. 1 základného nariadenia a všeobecnú zásadu zákazu retroaktivity.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení všeobecnej zásady zákazu retroaktivity aktov Únie a všeobecnej zásady právnej istoty.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia prijatím napadnutého nariadenia porušila článok 266 ZFEÚ, pretože neprijala opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s rozsudkom Všeobecného súdu vo veci T-650/17. Predovšetkým opätovným uložením cla od 15. mája 2013 napadnuté nariadenie údajne ignorovalo, že tento rozsudok zrušil nariadenie (EÚ) 2017/1146 ([3]) v celom rozsahu, pokiaľ ide o spoločnosť Jinan Meide Casting Co., Ltd. (ďalej len „JMCC"), s tým účinkom, že clá uložené JMCC boli so spätnou platnosťou vymazané z právneho poriadku Únie.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia tým, že uložila clá so spätnou platnosťou namiesto toho, aby si zvolila menej zaťažujúcu možnosť uloženia ciel iba pre budúcnosť, išla nad rámec toho, čo je nevyhnutné na vykonanie rozsudku Všeobecného súdu vo veci T-650/17, a to v rozpore so zásadou proporcionality, ako aj s článkom 5 ods. 1 a 4 ZEÚ.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že napadnuté nariadenie porušuje právo na účinný prostriedok nápravy, čo je všeobecná zásada práva Únie zakotvená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie. Podľa žalobcov bolo najefektívnejším prostriedkom na nápravu nezákonného uloženia cla na ich dovoz dosiahnuť zrušenie, a teda vrátenie ciel, ktoré boli neoprávnene zaplatené, v plnej výške.

6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia napadnutým nariadením ukladá clo na obdobie, za ktoré je premlčané podľa článku 103 Colného kódexu Únie ([4]), ktorý stanovuje premlčaciu dobu troch rokov. odo dňa dovozu vyberať tieto clá.

7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že registrácia dovozu výrobkov JMCC nezakladala Komisii v tomto prípade dôvod na spätné uloženie cla. Podľa žalobcov Komisia nemala ani právomoc ukladať registrácie a dovoz výrobkov JMCC bol predmetom registrácie v rozpore s článkom 14 ods. 5 základného nariadenia.

([1]) Ú. v. EÚ L 274, 2020, s. 20.
([2]) Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51.
([3]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2017/1146 z 28. júna 2017, ktorým sa opätovne ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz liateho príslušenstva so závitom na rúry alebo rúrky z kujnej liatiny s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, vyrábané spoločnosťou Jinan Meide Castings Co., Ltd. (Ú. v. EÚ L 166, 2017, s. 23)
([4]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (Ú. v. EÚ L 269, 2013, s. 1).

Žaloba podaná 16. novembra 2020 – Freshly Cosmetics/EUIPO – Misiego Blázquez (IDENTY BEAUTY)

(Vec T-688/20)

(2021/C 19/75)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Freshly Cosmetics, SL (Reus, Španielsko) (v zastúpení: P. Roiger Bellostes, abogado)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Francisco Misiego Blázquez (Madrid, Španielsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie IDENTY BEAUTY – prihláška č. 17 913 910

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 11. septembra 2020 vo veci R 205/2020-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie a rozhodol o zaregistrovaní ochrannej známky Európskej únie č. 17 913 910 IDENTY BEAUTY pre všetky jej výrobky a služby triedy 3,

— uložil vlastníkovi staršej španielskej ochrannej známky povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

— porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 18. novembra 2020 – Iliad Italia/Komisia

(Vec T-692/20)

(2021/C 19/76)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Iliad Italia SpA (Miláno, Taliansko) (v zastúpení: D. Fosselard a D. Waelbroeck, lawyers)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Komisie C(2020) 1573 final zo 6. marca 2020 o nevznesení námietky voči oznámenej transakcii vo veci M.9674 – Vodafone Italia/TIM/INWIT JV ako bola zmenená v zmysle záväzkov a o jej vyhlásení za zlučiteľnú s vnútorným trhom a s fungovaním Dohody o EHP,

— uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že záväzky neobsahujú jasnú definíciu ani vyčíslenie minimálnej úrovne výkonu potrebného na splnenie povinnosti zabezpečiť dostatok voľného priestoru, ktorý je ústredným pilierom účinnosti záväzkov.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že záväzky výslovne a zreteľne nevyžadujú právo nového prevádzkovateľa získať od začiatku uplatňovania záväzkov hostiteľské služby pokrývajúce pásmo 700 MHz, ktoré sú nevyhnutné pre efektívne prevádzkovanie konkurenčnej mobilnej siete.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že záväzky výslovne a zreteľne nezakazujú stranám zvoliť si nevhodné miesta pre splnenie svojej povinnosti poskytnúť novým účastníkom prístup a tieto záväzky neposkytujú žiadnu ochranu proti stranám, ktoré uplatňujú zaujatosť pri výbere miest poskytovania.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že záväzky stanovujú nedostatočný a nejasný postup na zabezpečenie prístupu k príslušným miestam, čo vedie k tomu, že noví účastníci nebudú môcť účinne využívať miesta ponúkané v rámci záväzkov.

Žaloba podaná 5. novembra 2020 – Hansol Paper/Komisia

(Vec T-693/20)

(2021/C 19/77)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Hansol Paper Co. Ltd (Soul, Južná Kórea) (v zastúpení: B. Servais a V. Crochet, lawyers)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1524 z 19. októbra 2020, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá predbežné clo uložené na dovoz určitého ťažkého termopapiera s pôvodom v Kórejskej republike v rozsahu, v akom sa vzťahuje na žalobkyňu,

— uložil Komisii a akémukoľvek vedľajšiemu účastníkovi konania, ktorému by mohlo byť umožnené ju mohol podporovať, nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jeden žalobný dôvod založený na tom, že metodika Komisie na stanovenie rozpätia podhodnotenia a predaja pod cenu žalobkyne porušuje článok 3 ods. 1 až 3, článok 3 ods. 6 a článok 9 ods. 4 základného nariadenia.

Uznesenie Všeobecného súdu z 28. októbra 2020 – Grange Backup Power/Komisia

(Vec T-110/18) [1]

(2021/C 19/78)

Jazyk konania: angličtina

Predseda prvej komory nariadil výmaz veci.

[1] Ú. v. EÚ C 166, 14.5.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 23. októbra 2020 – ZZ/ECB

(Vec T-741/18) [1]

(2021/C 19/79)

Jazyk konania: angličtina

Predseda štvrtej rozšírenej komory nariadil výmaz veci.

[1] Ú. v. EÚ C 103, 18.3.2019.

Uznesenie Všeobecného súdu z 27. októbra 2020 – CH a CN/Parlament

(Vec T-222/20) [1]

(2021/C 19/80)

Jazyk konania: francúzština

Predseda ôsmej komory nariadil výmaz veci.

[1] Ú. v. EÚ C 201, 15.6.2020.

Uznesenie Všeobecného súdu z 27. októbra 2020 – CH a CN/Parlament

(Vec T-490/20) [1]

(2021/C 19/81)

Jazyk konania: francúzština

Predseda ôsmej komory nariadil výmaz veci.

[1] Ú. v. EÚ C 329, 5.10.2020.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií
Európskej únie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK